קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

23.9.97 גיליון מס' 29 • http://www.haaretz.co.il/captain

מה הוא דוחף, עמ' 4

צה"ל, ריקודי בטן ושוורצנגר עמ' 14

הטוב, הרע והמכוער. אתרים ישראליים, עמ' 7, 12

קנו לעצמכם מקל חדווה,

עמ' 8

כרגע ניצבת פאמלה אנדרסון בעמדה הרמה של "הבלונדינית הרשמית של המין האנושי". לא בטוח שזה התואר הכי מחמיא בעולם, אבל כל אחד משתמש במה שיש לו כדי להתקדם בחיים, ופאמלה אנדרסון לי לא שונה בעניין הזה מכל אחד מאיתנו (מבחינה חיצונית היא בכל זאת מעט שונה). משהו כמו 9,000 אתרים יש על שמה של הכוכבת ברשת, ברובם המכריע לא ניתנת האפשרות להתוודע לעולמה הרוחני ומשנתה החברתית. חבל. פאמלה אנדרסון לי הבינה שאם אי אפשר לנצח אותם – כדאי להצטרף לחגיגה, בעיקר אם בדרך אפשר גם לעשות קצת כסף. זאת פחות או יותר הסיבה לפתיחה החגיגית של אתרה הרשמי (http://www.pamelaandersonlee.com) בראשון: האתר מבטיח תמונות שטרם פורסמו, רכילות אקסקלוסיווית, ומידע מהימן ממקור ראשון על חייה של נסיכת הסיליקון. האתר, שמעוטר במלאכים עדיני כנפיים ובעננני נוצה, מציע בתור פריוויו מבחר תמונות אקספרסיוויות ורכילות בדבר הריונה השני של אנדרסון (אנו מצפים לעוד בן, אח לברנדון, ששמו יהיה דילן, מה שמרמז בצורה די ברורה איזה סדרת טלוויזיה פאמלה הכי אוהבת). אבל למי שרוצה עוד, כדאי להכין את הארנק: מינוי לאתר יעלה 33.50 דולר לשנה, וזה יהיה המבחן האמיתי שיבדוק מה היא שווה באמת. מי שממונה על האתר המעוצב הוא, לא פחות ולא יותר, אחיה של הכוכבת. משפחה שכזאת.

שלום, כאן הקפטן שלכם

"הו הו הו, ובקבוק מלא רום", מזמזם לעצמו חרישית הקפטן שלכם. "...ובקבוק מלא רום", עונים לו קירות חדר עבודתו. "הו הו הו", מתכרנן הקפטן להשיב לקירות, אלא שאז הוא שם לב לגיחוך שבמעמד, ומפסיק את הדואט.

הקפטן שלכם אוהב את קירות חדר עבודתו. יש להם אופי, ובמידה רבה הם מזכירים לו את עצמו: זקופים, שתקניים, שלווים, מלאים בחורי מסמרים, רוצים לעוף אבל נתקעים בתקרה. כשהקפטן שלכם יוצא לחופשה, הוא מתגעגע לקירות שלו. וכשהוא חוזר, תמיד יש רטיבות קלה בפינה הימנית העליונה. הקירות של הקפטן בוכים, האם זה משמחה?

ומעניין לעניין: טכנולוגיית הפוש. מי לא מכיר? מי לא שמע על פוינטקאסט, בקווב, מרימבה ונטקאסטר – שמות נועזים, מלאי הוד ומסתורין שנשמעים כמו שמות של קרבות היסטוריים? למי שלא מכיר, מדובר בטכנולוגיה המאפשרת לחברות האינטרנט לדחוף אליכם את המידע בנושאים שתבקשו, החל מחדשות וכלה בבישול, היישר אל מסך המחשב. רק תגדירו את תחומי העניין שלכם, והכל יגיע. מהר ובחינם. עוד מעט, כשתהפכו את העמוד, תוכלו למצוא ראיון עם מנכ"ל אופטימי של חברת פוש ישראלית.

טכנולוגיית הפוש היא רעיון יעיל וטוב. בפועל, מדובר באחד הדברים היותר מעצבנים ומטרידים. נניח שאתם מתעניינים בכדורגל, אז סימנתם "ספורט" כתחום עניין. מאותו הרגע יעדכנו אתכם – בזמן אמת! – בתרצאות של משחקי פינג פונג לנוער הינדו־סיני, במשחקי כדורעף בליגה ג' לנשים באוסטריה, ובקרב הענקים בהחלקה אמנותית על קרח בקנדה. אם סימנתם "חדשות", המצב שלכם גרוע אפילו יותר.

אבל הטירדה היא החיסרון הפחות בולט של הפוש. החיסרון הבולט שלה הוא מהותה. טכנולוגיית הפוש יוצאת מנקודת ההנחה שהגולשים (כולל הקפטן שלכם בעצמו, אין גבול לחוצפה) הם אנשים עצלנים ופאסיווים, שלא רוצים לחפש את מה שמעניין אותם, אלא מעריפים שיביאו את זה אליהם. מישהו כנראה התבלבל וחשב שאינטרנט זה כמו טלוויזיה. נו, היו כבר טעויות חמורות מזה.

אבל הגולשים היו בסדר גמור. רובם לא נעלבו ולא צעקו, אלא פשוט דחו את התוכנות. זה היה מרד שקט, מנומס ונחרץ. אנחנו לא רוצים שידחפו לנו, טענו הגולשים, כשמשהו מעניין אותנו, אנחנו יודעים איפה למצוא אותו, ומה שיותר חשוב: נהנים לחפש אותו לבד.

בנקודה הזו בזמן, טכנולוגיית הפוש היא אכזבה גדולה. מכל הבחינות: כלכלית, תדמיתית ובטח מהבחינה הקונספטואלית. אבל לקפטן שלכם ממש לא אכפת אם חברה זו או אחרת מפסידה, מה שמטריד אותו הוא היחס של החברות הגדולות אל המשתמש: הן ממשיכות לחשוב שהגולש הוא טמבל. עד שזה לא ישתנה, טכנולוגיית הפוש לא תמריא. אנשים אוהבים שמתייחסים אליהם בכבוד. וזה כולל, לא נעים לומר, גם את

הקפטן שלכם

עכבר הכפר

למה ללכלך? "האינטרנט זה זבל. כל אחד יכול לכתוב שם שטויות. אנשים צריכים לקנות גיטרות, לא מחשבים" (נואל גאלאגר, מנהיג להקת אואזיס. מתוך "תרבות מעריב" 19.9)

תתחדשו "פיגועים והפצצות משפיעים על הכלכלה הישנה, לא על הכלכלה החדשה". (בכיר בכלכלה הישראלית מתאר לעיתון "ניו יורק טיימס", במעטה של אנונימיות, איך הכלכלה הווירטואלית של ישראל משגשגת, בשעה שתהליך השלום מתמוטט).

כן, בטח "החלטתי לעזוב את אפל מבוססת על מניעים אישיים, ואין בה כדי לשקף את עמדתי ביחס לעתידה של החברה" (גוארינו דה־לוקה, סגן נשיא אפל לעניני שיווק, מסביר את המניעים להתפטרותו, יום אחרי שסטיב ג'ובס שב להיות המנהל בפועל של אפל)

לא הכל מושלם "אני נורא שמחה מרוב החומר שיש עלי ברשת. תשומת הלב היא מחמאה גדולה. מצד שני, יש כמה דברים שהייתי מעדיפה להשאיר מחוץ לגישה של כל העולם" (פאמלה אנדרסון לי על הפלוסים והמינוסים של להיות חביבת הרשת. עוד על הכוכבת בצד שמאל למעלה).

השוק העולמי של משחקי המחשב צפוי להגיע בשנת 2000 ל־1.6 מיליארד דולר

ג'וני בינגוד "החוקים שלנו מכבדים את מה שאנו יוצרים במוחנו, בדיוק כפי שהם מכבדים את מה שאנו יוצרים במו ידינו. זה נכון בחיים האמיתיים, וזה צריך להיות נכון גם בסייברספייס" (ג'וני קאש מעיד בפני ועדה של הסנאט על החשיבות של החלת חוקי הקניין הרוחני ברשת)

בכה, בפנים "אם השתמשתם בנטקאסטר של נטסקייפ, או בערוצים האקטיוויים של האקספלורר 4, אתם כבר בטח יודעים שטכנולוגיית פוש זה פשוט בדיחה אחת גדולה" (כריסטופר באר, העורך בפועל של חדשות CNET, שיודע בדיוק על מה הוא מדבר. ראו גם "הקפטן שלכם")

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

אינטרנט...

זהב לעסקים

http://www.internet-zahav.net

עד לפני שנתיים נחשב האינטרנט לדובדבן שרק מעטים ידעו עד כמה הוא מתוק ומלא בתוכן. כיום, הפך האינטרנט לכלי שימושי, יעיל, וחיוני לעבודתו של כל אירגון. תמצא אותו כמעט בכל תחום: מידע, קשרים בין אירגונים, קשרים בתוך האירגון (אינטראנט), שיווק, קידום מכירות, פירסום, קטלוגים ועוד...

ואם אינטרנט אז "אינטרנט זהב לעסקים".

החטיבה העיסקית של אינטרנט זהב הינה ספקית האינטרנט היחידה שנבחרה ע"י משרד החינוך להקים את מערך תקשורת האינטרנט הגדול בישראל לקישור כל בתי הספר במדינה.

אינטרנט זהב לעסקים מציעה כיום קשת רחבה ומגוונת של שירותי אינטרנט כוללים ומקיפים ובהם גם: • שירות קישור רשת בנל"ן • שירותי ISDN • שירות קישור רשת בחיוג • שירות הקו המאובטח • בניית אתרים, איחסונם, תחזוקתם ורישומם • פירסום ומסחר באינטרנט.

לשירותך באינטרנט זהב:

• מערכת תמיכה ושירות מקצועיים 24 שעות 7 ימים בשבוע • תמיכה טכנית גם בבית העסק של הלקוח • ציוד מודרני ומשוכלל • קוי תקשורת בינ"ל בעלי רוחב פס גבוה • מודמים מהירים ומתקדמים. **לשירותך כל ישומי האינטרנט:**

• דואר אלקטרוני • העברת קבצים • גלישה • קבוצות דיון • שירותי NEWS ובנוסף,

שירותים חדשים ובלעדיים: • התחברות לאינטרנט מכל מקום בעולם במחיר שיחה מקומית • העברת דואר אלקטרוני לטלפון או לפקס שלך בכל מקום בו תהיה בעולם.

:-) אינטרנט זהב
- עסקים -

להתחבר לָעולם טוב יותר
חייג עכשיו! 1-800-200-250

כפוף לתקנון המבצע

מקבוצת יורוקום

צוות השיווק ללקוחות עיסקיים ישמח לעמוד לשירותך ולספק לך מידע נוסף ורשימה ארוכה של לקוחות עיסקיים מרוצים וממליצים.

ריגבי • קרמר • שמיר A.P.L.

אין צורך לדחוף, בינתיים

ניר רפואה

טכנולוגיית הפוש (Push), שעשויה להיות קפיצת דרך מעניינת לאינטרנט ולאו דווקא קרימה, נמצאת כעת על סף פרשת דרכים. ייתכן שתתפתח לשוק של כ־400 מיליון דולר בשנה, וייתכן שתהיה התנוונות. במצב הלא נוח הזה נמצאות לא מעט חברות בארץ ובעולם, המגייסות כספים רבים בשם חזון טכנולוגי ומוצאות עצמן מתדפקות של שערי טירתו החדשה של מר גייטס בתחינה להכרה. ב"בקווב", (Back Web) הזרוע הישראלית של טכנולוגיית הדחיפה, אופטימים. "בתוך שנתיים – אימפריה" חוזה אלי ברקאת, המנכ"ל.

הדחיפה, פעולה כוחנית המוכרת לכל אחד מאיתנו, מוטמעת כיום באינטרנט. מדובר בעיקרון פשוט וקליט להפליא, שיזכה לתשואות רמות בכל אירוויזיון מנכ"לים. דוז פואה לרעיון. מה בדיוק יפיק מזה משתמש הקצה, הגולש – כאן חלוקות הדעות.

כאשר המשתמש גולש ברשת מתרחשת פעילות במודם רק כאשר הוא אקטיווי, מדפדף או מוריד קבצים. בעת קריאת הדף או האתר אין פעילות מקוונת, אך מונה בזק פועם ושעות האינטרנט ממשיכות לרוץ על חשבון המנוי. טכנולוגיית הדחיפה מנצלת את הזמנים המתים ומעבירה מידע ישירות למחשב הקצה מתוך ערוצים שנבחרו על ידו מראש. את המידע שידחוף למשתמש הקצה יקבע בעל ערוץ הדחיפה.

ואפשר לדחוף הכל: עיתונים יומיים, עדכונים לתוכנות, פרסומות, הודעות לעובדים מטעם ארגונים שונים ובקרוב גם, אל תדאגו, ג'סיקה ומוניקה יכסו את המסך ויציעו להדגים טכנולוגיות דחיפה פרטיות יותר.

בשלב זה נהוג לכתוב שההצלחה לא אחרה לבוא, אך במקרה של "דחיפה" לא כך הדבר. על אף ההתעניינות שנרשמה וערוצי הדחיפה המתרבים מיום ליום, חברות התוכנה הגדולות ויצרני הדפדפנים שבחירתם מעלה ומפילה טכנולוגיות, התמהמהו בהחלטה. הטכנולוגיה קיימת שנתיים, והשוק התחרותי רווי ביצרני תוכנות דחיפה, אך לא מסתמן מוביל במירוץ. אנשי הפיתוח שבנו מודלים לדחיפה וחתמו על חוזים שמנים עם חברות ברחבי העולם, מביטים כעת בבעתה בסקרים שמראים בבירור שהעם הווירטואלי לא ממש נטרף מהטכנולוגיה החדשה. כ־60 אחוז מהמנויים העסקיים של מיקרוסופט, לדוגמה, אמרו לחברה: "תודה, אבל לא תודה". אנחנו לא מעוניינים שידחפו לנו, אפשר למצוא פתרונות ראויים יותר לקבלת מידע.

טכנולוגיית הדחיפה, אם כך, עומדת בימים אלה במבחן. אם בגרסת הדפדפנים הבאה לא תהיה לה זכר, סביר להניח שהיא תתפוגג במהרה. כנ"ל לגבי עשרות חברות שיש להן טכנולוגיה חדישה, ממשחקים מקוונים ועד שיחות וידאו, שממתינות לגב חזק שיאפשר להן אורך נשימה בשוק התחרותי והמתרחב של האינטרנט.

בקווב היא השחקן הישראלי במגרש הדוחפים. לא הכוכב הגדול, אבל ללא ספק שחקן חמישייה. היא הוקמה באוקטובר 95', על ידי חברת BRM (בניהולם של ליאור הס ויפתח קצור), חברה שקיבלה את מעמדה בעיקר בזכות חברת הבת צ'ק פוינט, הצלחה גדולה בתחום אבטחת המידע, ושם דבר בשוק העולמי. היום מונה בקווב 100 עובדים. 40 מהם יושבים בישראל, במרכזי פיתוח ברמת גן וירושלים, ושאר ה־60, השייכים למחלקת השיווק וההנהלה, יושבים במרכז החברה בסן חוזה, קליפורניה. מנכ"ל ונשיא בקווב הוא אלי ברקאת, בן 34.

ברקאת מצויד בכל המניירות המתבקשות. הוא מוקף בסוללת יועצות תקשורת שעובדות על מסרים אופטימיים ומהנהנות לכיוונו בתום כל תשובה; דיבור שוטף ומהיר, ומעורבים בו, ביחס של אחד לשלוש, מילים ומרנחים באנגלית, והכי חשוב – הוא מאמין בלב שלם במוצריו.

"תוכנת השרת־לקוח שמייצרת בקווב מתחלקת לארבע יחידות" בקראת מסביר ומשרבט עיגולים על נייר מזדמן. "האינטרה־נט, שם לרוב השימוש הוא בהעברת מידע מהעסק לעובד. האגף הציבורי, האינטרנט, שם מועבר החומר מהעסק ללקוח, אקסטרה־נט, להעברות בין עסקים, ושונות".

"שימושי משתמש הקצה הפרטי בערוצי בקווב באינטרנט מתחלקים לשתיים. הוצאה לאור, חיפוש אחר כרתרות עיתונים ומאמרים בנושאים שונים, וערוצי תוכנה, שם קיימת יכולת להעברת קבצים בערוצי בקווב ישירות למחשב המשתמש".

ברשימת הלקוחות החשובים של בקווב אפשר למצוא את ה"וול־סטריט ז'ורנל", זיפף דיוויס (ZD), ויצרנית תוכנית האנטי־וירוס מקאפי. חברות בעלות שם רוכשות נתחים מהחברה וערוצי מידע מתרבים במהירות בשל המחיר היחסית זול והתשלום החד פעמי המאפשר מגוון רחב של פיתוחים. עד היום השקיעו בבקווב חברת סופטבנק, ענקית התוכנה, וגולדמן סאקס.

את הידיעות בעיתונות שהתפרסמו באחרונה, לפיהן מיקרוסופט רכשה מניות בבקווב, טורח ברקאת להכחיש. "עם זאת, התמנו הסכם פרטנרשיפ עם מיקרוסופט. הוגדרו סטנדרטים של איך הפוש צריך לעבוד ברשת. ההסכם מחייב אותנו בבניית גרסה מיוחדת של תוכנת הקליינט, ומיקרוסופט התחייבה שבתוך האקספלורר 4 יותקן צ'אנל גייד, מעין מדריך ערוצי הפוש. כל הצ'אנלים של בקווב יפורסמו שם".

ואיפה תהיה בקווב בעוד שנתיים?

"מעצמה, אין לי בכלל ספק".

בינתיים, טכנולוגיית הדחיפה דווקא קצת צולעת.

"שנת 97' היתה שנת מקדימי השימוש, האנשים שאוהבים להתנסות בטכנולוגיות חדשות. בשנת 98' תגיע המאסה הגדולה יותר, ובעלי התקציב יכניסו אף הם שימושי פוש, וב־99' העולם כולו ישתמש בצ'אנלים, וכל מנכ"ל יכניס בתקציב שלו גם סעיף פוש. הכוונה היא להפוך את הטכנולוגיה לשוק המגלגל יותר מ־380 מיליון דולר בשנת 2002, התפתחות שדומה לרשת כולה".

ברקאת. הוא עוד ידחוף לכולנו

טכנולוגיית הדחיפה, המאפשרת לקבל מידע בתחומי עניין מוגדרים היישר למסך המחשב, עדיין לא ממריאה. אבל אלי ברקאת, מנכ"ל Back Web, חברת פוש ישראלית, אופטימי. "בתוך שנתיים", הוא מצהיר, "אנחנו אימפריה"

אנשים קטנים עם כפתורים

ספקי אינטרנט בארה"ב החליטו להיות צנזורים מטעם עצמם; כל מה שלא נראה להם, נשאר בחוץ. מדובר בהפרה בוטה של חופש הביטוי, אבל אף אחד לא מתרגש

בהעדר חוקי צנזורה באינטרנט, קיבלו עליהם כמה ספקי שירותי אינטרנט (ISP) קטנים מארה"ב את ההתחייבות לפעול כ"צנזורים קהילתיים", ולמנוע מכל מי שעושה שימוש בשירותים שלהם אפשרות לבקר באתרים ש"אין להסכים לקיומם".

המגמה ראויה לציון, משום שה-ISP, השרתים אליהם חייב כל משתמש לחייג כדי להשיג גישה לרשת, הן נקודות החנק של האינטרנט – המקומות שבהם פעולה מכנית יחידה יכולה להשפיע על הגישה של מבקרים רבים. במלים אחרות: להחלטה של הספק יש השפעה גדולה יותר, בפועל, מכל חוק.

בינתיים, שני מפעילי ISP בעלי שמות דומים, "סייפטי נט", הממוקם בפיניקס, אריזונה, ו"סייף נט", הממוקם בקליפורניה, פועלים לקידום גישות "מסוננות" כאלה לאינטרנט בטענה כי אלה "ידידותיות לכל המשפחה".

שני המפעילים חוסמים את הגישה לאתרים מסוימים עוד לפני שהמשתמשים יכולים לבחון את האתרים האלה. הליך הסינון נועד בעיקרו לאתרים המכילים תכנים של מין, אלימות ועניינים אחרים הנחשבים כ"פוגעים" במשתמשים צעירים. הקריטריונים לחסימה גמישים: כל מה שלא נראה לספקים, נשאר בחוץ.

נקודת המבט המקראית

המגמה מעוררת שאלות הכרוכות בתיקון הראשון לחוקה האמריקאית ובזכויות מסחריות בסיסיות של עיתונים וארגוני הפצת מידע אחרים העושים שימוש באינטרנט. כמה תוכנות סינון, לדוגמה, יחסמו את הגישה לכל אתר המכיל את המלים "הפלה", "סקס", "קונדום", ו"חזה" – מלים המופיעות בכתבות בתחומים חברתיים, פליליים או רפואיים.

רוס קרפנטר, סגן נשיא לענייני מכירות ושיווק בסייפטי נט, אמר כי החברה – המספקת שירותי אינטרנט נוספים – מנסה לנצל את הדרישה בשוק, מאחר שיש מעט מאוד ספקיות שירותי אינטרנט שחוסמות או מסננות קטגוריות של אתרים ברשת. הוא ציין, כי למצטרפים לשירותי החברה נאמר מראש כי הם לא יהנו מגישה חופשית באתרים באינטרנט. קרפנטר אישר, כי כתבות חדשותיות מסוימות ייחסמו, משום שהתוכנה עושה שימוש במלות מפתח לצורך הסינון.

סייף נט בקליפורניה היא ספקית שירותי אינטרנט נוספת המקדמת את עסקיה בהבטחה כי תחסום אתרים ברשת הכוללים מין, אלימות ותכנים בעייתיים נוספים. קן וולקר, מייסד סייף נט, אמר כי הוא עושה שימוש בשיקול דעתו כדי לקבוע מה יסונן. לפי רשימת "השאלות הנשאלות דרך קבע" באתר ברשת, מצהיר וולקר: "מה שאני חש כי הוא פוגע או שאיני מסכים לו – אני מסנן. מקור מרכזי להשקפותי הוא נקודת המבט המקראית".

את הסינון עושה וולקר באמצעות חבילת תוכנה מסחרית, "סרפוואטצ'", שבה עושים שימוש גם הורים באופן פרטי. "הלקוחות שלנו ביקשו את השירות הזה. אם אינך מעוניין בשירות מסונן, אל תקבל עצבים עלינו, לך ותקבל שירות ממישהו אחר", נאמר באתר.

הממשל דווקא בעד

קתרינה ווית, עורכת דין מצפון קרוליינה המתמחה בחוקי האינטרנט, אמרה כי "הספק מצנזר את חופש הביטוי, בתמיכתה המלאה של הממשלה", היא התייחסה לניסיונות של ממשל ארה"ב להביא לכך שתעשיית האונליין תפקח על עצמה.

ווית ציינה עוד, כי המוציאים לאור ברשת עשויים להימנע מעיסוק בסוגיות או בנושאים שנויים במחלוקת מחשש כי ייחסמו. "משמעות הדבר, כי מוציאים לאור במדיה החדשה הזו יבקשו ללכת בנתיב הבטוח ויגבילו את היצירתיות שלהם מחשש כי הם לא יזכו בגישה לקוראים. מדובר בהפרה ברורה של חופש הביטוי".

ונכון שבית המשפט העליון של ארה"ב ביטל ביוני את החוק למהוגנות בטלקומוניקציה (CDA), שנועד לאסור על פרסום חומרים "לא מהוגנים" באינטרנט. ונכון שבכך העניק בית המשפט לאינטרנט את ההגנה המרבית שיכול היה להעניק לו, הגנה המוענקת בדרך כלל לעיתונים ולדברי דפוס אחרים. אבל בחודש יולי, מצד שני, אמר ממשל קלינטון למוציאים לאור באינטרנט בכנס שעסק בסוגיות און-ליין שונות, כי אם הם לא יכוננו "פיקוח עצמי" לחסימת גישה לתכנים, יהיו ניסיונות חקיקה נוספים בתחום.

בע

סקס אחר

הצעה חדשה: סיומת XXX לאתרי מין. יעזור, בטח יעזור

בתגובה לגידול המואץ בכמות החומרים המיניים ברשת מקדם ארגון להתוויית מדיניות באינטרנט תוכנית לקביעת שמות מיוחדים לאתרים המיועדים למבוגרים. לפי ההצעה, יקבלו אתרים כאלה שמות מרחב (שלוש האותיות המופיעות בסוף כתובת אינטרנט של אתר) חדשים. השם המוצע הוא XXX – כמו סימן האזהרה בסרטים למבוגרים בלבד.

הסיומת החדשה תאפשר לגולשים ברשת להימנע מביקור באתרי מין שעלולים לפגוע בהם, ולסייע בייעול הסימתם של אתרים אלה בפני ילדים. עם זאת, היא עלולה להקל על איתורם של האתרים המיניים.

"לא פעם נשמעת ההצעה, כי יהיה אפשר לעשות שימוש בסימן המוסכם של אזור אסור לחצייה, לצורך בידודם וסינונם של אתרים בעלי תכנים למבוגרים באינטרנט מפני קטינים", מסרה "ועדת הפיקוח הגבוהה על מדיניות המרחבים" בהציגה את הצעתה לפני שבועיים. הוועדה, הממוקמת בז'נווה, מורכבת מנציגי 150 חברות טכנולוגיה, קטנות ברובן, מכל רחבי העולם. הוועדה אינה נהנית מתפקיד רשמי בקביעת סטנדרטים לאינטרנט, אך נחשבת לבעלת השפעה.

הקריאה לכינון שם מרחב חדש באה על רקע נחשול האתרים הקשורים למין באינטרנט – מכתבי עת פורנוגרפיים מוכרים, דוגמת "פלייבוי" ו"פנטהאוז", ועד לאתרים המציגים סטיות שונות, כמו משכב-בהמה.

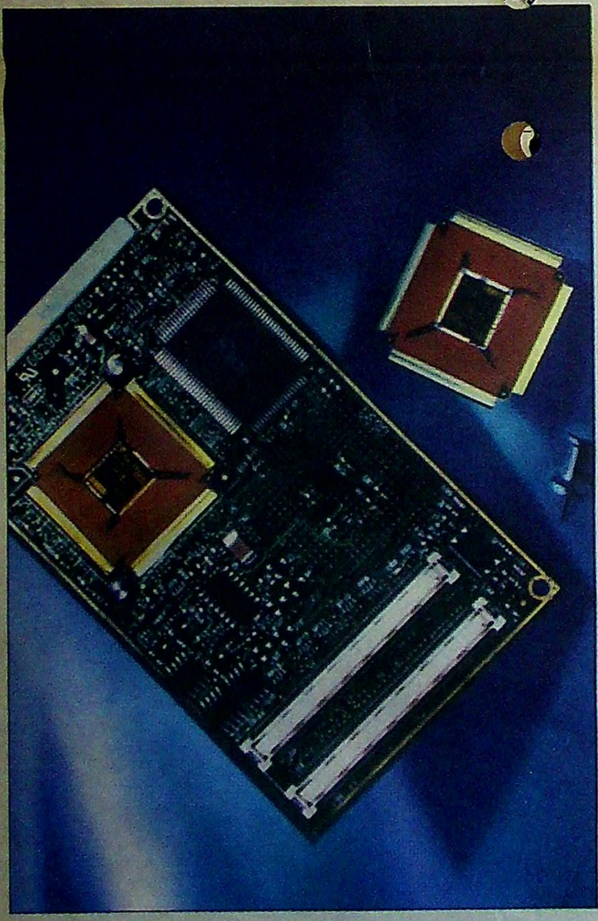
אתרי מבוגרים רבים אינם מעורדים גלישה של קטינים אליהם, וכמה מחייבים את המבקרים להזדהות לפני כניסתם. אבל אתרים רבים אחרים פתוחים לחלוטין לכניסה של ילדים.

השאלה על הפרק היא, אם מערכת אזהרה כלשהי עשויה להיות יעילה בעולם הפראי והסבוך של האינטרנט, שאינו נתון לבקרה. התעשייה מנסה למנוע אישור תקנות ממשלתיות באמצעות הצגת תוכנות סינון המאפשרות להורים למנוע מילדים את הגישה לאתרים בעייתיים.

דיוויד פוסט, פרופסור למשפטים מאוניברסיטת "טמפל" ומנהל "המכון המשפטי לסייברספייס", אמר כי קביעת שמות XXX. עשויה להתגלות כמועילה. "אם הדבר יתברר כאמין ולו גם במעט, הרי שזה יסייע בחסימתם של אתרי מין".

מומחים מזהירים, עם זאת, מכך שמפעילי אתרי מין רבים עשויים לדחות את שם המרחב החדש, בהעדיפם את האנונימיות שמספקת המערכת הוותיקה. "אנשים שיסברו כי רק אתרי XXX. הם מיניים, ייטעו", אמר מייקל סירס, מנכ"ל "סרפווצ' סופטוור", חברה המייצרת תוכנות שמאפשרות להורים לחסום לפני ילדיהם אתרים בעייתיים.

פתרון אפשרי לבעיה זו עשוי להיות החלטה ממשלתית לאכוף קבלת שם מרחב חדש, אבל מומחים מעריכים, כי כל ניסיון לעשות כן לא יעמוד במבחן התיקון הראשון לחוקה, בשל הקושי בהגדרת פורנוגרפיה ברשת. האם, למשל, יש לראות בחדר צ'אט או בלוח מודעות העוסק בסוגיות תפקוד מיני כשווה מבחינת מעמדו לאתר של סאדו-מאזו? השאלה הזו עשויה, בכל מקרה, להישאר בתחום האקדמיה בלבד, משום שכיום ממשלות וארגונים אחרים אינם נראים כמי שמתעתדים לשנות את מבנה קביעת השמות באינטרנט – קל וחומר לאכוף שינוי כזה.

הכל עניין של מיקרונים. זה הג'וק החדש שפותח על ידי חברת אינטל (דווקא בחיפה, עיר עם עתיד), והוא מצעיד, לטענתה, את עולם המחשבים הניישאים אל העתיד. ולמה? נכון. בגלל שהוא פותח בטכנולוגיית 0.25 מיקרון. כצאצא לטכנולוגיה זו, שיעור צריכת הזרם של המעבד החדש נמוכה ב-40% ושיעור עוצמת המחשוב שלו גבוהה ב-25% מאלה של מעבדים קודמים. ובעברית: מחשב נישא שמצויד במעבד החדש, ששמו הרשמי הוא "מעבד פנטיום עם טכנולוגיית MMX במהירות שעון 233 מגה-הרץ" יעבוד מהר יותר, יספק זמן עבודה רב יותר ויצרוך פחות חשמל. ועד לדור הבא (שיגיע מן הסתם בעוד חצי שנה), שדרוג נעים.

ביום שישי הקרוב, 26 בחודש, בשעה 8:00 בבוקר ישודר פרק הפתיחה של העונה החדשה של "אי.אר" – באינטרנט: נכון, צריך לקום מוקדם, אבל אם אתם מהחסידים, שום שעה היא לא מוקדמת מדי. השידור המיוחד הוא גם מבחן לעתיד השידורים ברשת. כ-150 אלף צופים צפויים לצפות בשידור.

http://www.ERlive.com

שתי קצוות החבל. אינדיווידואל היא חברה המספקת שירות חדשות אישי. מיקרוסופט מחזיקה 2.7% ממניות החברה, ועובד של מיקרוסופט אפילו יושב במועצת המנהלים. והנה, ביום רביעי שעבר הודיעה נטסקייפ שאינדיווידואל תספק את החדשות העיסקיות בפורמט הפוש של החברה. המניות של אינדיווידואל עלו מיד – ומיקרוסופט עשו קופה. מנכ"ל אינדיווידואל היתמם: "אני שמח לעשות עסקים עם החברות המובילות בשוק". בנטסקייפ בלעו את הצפרדע בשקט ובמיקרוסופט הרימו כוסית.

ועכשיו, לסקרים: 1. שלושה חוקרים מאוניברסיטת קנטאקי עושים סקר חדש ברשת, שמטרתו לבדוק את הרגלי השימוש בסמים בקרב קהילת ה"לא מכורים": צרכני סמים מזדמנים, המנהלים חיים רגילים ואפילו תורמים לחברה. בסקר הם מכונים "צרכני סמים מצליחים". הרשת מאפשרת להגיע לאנשים אלה, שהם, לטענת החוקרים, החלק הארי של משתמשי הסמים, ולקבל מהם אינפורמציה, תוך כדי שמירה על האנונימיות שלהם.

http://vkuweb1.wku.edu/~drugnet

2. עולם של גברים. סקר מקוון רחב היקף שנערך על ידי מנוע החיפוש "יאהו!" מעלה שמשתמשי האינטרנט באירופה הם אמידים, משכילים, פעילים חברתית, ועמוסים בטסטוסטרון. לפי הסקר, 91% ממשתמשי האינטרנט באירופה הם גברים, ורק 5%-10% מהגולשים ברשת בכל המדינות המרכזיות ביבשת הם נשים.

3. אתם לא לבד. כל עובד מבזבז בממוצע שלושה שבועות של עבודה כל שנה בגלל בעיות טכניות במחשב האישי שלו, קובע סקר חדש של חברת התוכנות הבריטית SCO. שבעה מתוך עשרה משתתפים הביעו תסכול מהמחשב שלהם, והצהירו שבגללו הם עובדים קשה יותר ונמצאים במתח רב. עם זאת, 90% מהנסקרים הצהירו כי המחשב חיוני לעבודתם. הסקר הקיף 400 עובדים מחברות הייטק בינוניות מאירופה.

האתרים הנוראים

ערב הימים הנוראים משוטט דו"ח אמין בסמטאות הסיליקון האפלות, ולא עושה חשבון נפש

דו"ח אמין

עידו אמין

באחרונה הגיעו למדור זה קבילות על שתחומי העיסוק של דו"ח אמין הפכו מהוגנים מדי, ובמקום לשוטט בסמטאות הסיליקון האפלות הוא התחיל לבלות בקניונים וירטואליים ובמסעדות של תחנות דלק באוטוסטרדת המידע. האמת היא שאצלנו מדווחים על מה שיש, ובמשך החודשים האחרונים נראה היה שהעשייה המסחרית באינטרנט בישראל שואבת אליה כל כשרון יצירתי ומוח זדוני, ומנתבת אותם לאפיקים נורמטיוויים.

אלא שמי שהחל לקונן על סוף עידן האינטרנט המשונה, החריג והקיצוני, עשה זאת מוקדם מדי. הנה אסופה של אתרים יוצאי דופן, מקומות שאזרחים מהוגנים לא יציבו בהם את כף רגלם הווירטואלית, כולם טריים, רעננים וישראליים במובהק, לפחות בחוצפה שלהם. אין לכם חטאים ישנים? בואו לאסוף אותם בסמטאות האינטרנט, במקומות שהמאפיין שלהם הוא צירופי מלים ארוכים ובלתי שכיחים, ושרתים אטיים הנעלמים ללא התראה מוקדמת.

קחו, למשל, את האתר של "גברת ישראל". אין הכוונה למפתחת שרירים עטורת פרסים, אלא לשתלטנית מקצועית (או מישהו המתחזה לכזאת), המצווה על לקוחותיה לפנות אליה לקבלת פקודות. קשה להאמין איך מישהו יכול להעריץ גברת שמתעקשת להפגין את חוסר יכולתה לאיית כראוי שתי מלים רצופות בשפה האנגלית, שבה בחרה לפנות לקהל העבדים הפוטנציאליים (שבוודאי יענו: יס, מיניסטר). שירותיה של המיסטרס לא כוללים מין, ומוצעים תמורת 300 שקלים לסשן, ואני מקווה שמצבה הכלכלי אכן ישתפר, שכן כרגע היא נאלצת להשתכן במלון הזול הנקרא "גאוסיטיס".

http://www.geocities.com/WestHollywood/Heights/6287

אבל רגע אחד. באתר הנ"ל כמעט אין תמונות. מי שרוצה תמונות סקס, ומבלה בדילוגים בין הדפים החופשיים המועטים של אתרי תמונות הסקס, ישמח לגלות כי אתר ישראלי חדשני ומדהים מציע, ללא כחל ושרק – ססמאות. פשוט, ססמאות מלוא החופן ל-1,200 אתרי תמונות ו-71 אתרי וידאו, לכל מי שמוכן (וכאן באה החוצפה הישראלית לידי ביטוי מלא) לשלם לבעל האתר אתנן. פרטים בפקס!

http://www.free-sex-link.co.il

אחרי סקס, הפייבוריט האינטרנטי הוא כידוע כסף. במיוחד פופולאריות אבני החכמים המאפשרות "לעשות כסף מהר", למשל, בשיטת הפירמידה, שפעולתה בישראל היתה מקור לא אכזב לחקירות משטרה ודיונים בכנסת. והנה, בחסות האינטרנט, פירמידה עברית חדשה. העיקרון הוא להציע לחבריכם להצטרף לפירמידה על ידי השקעת מיטב כספם, ובדרך זו להעשיר אתכם. רגע, אל תרוצו לעצור אותם! או בעצם, אתם יכולים לרוץ אם אתם רוצים, אבל זה לא יעזור לכם. אתר הפירמידה הזה, הפונה לישראלים, ממוקם אי שם בחו"ל.

http://www.moneypyramid.com/hebrew.htm

איבדתם את כל כספכם במשחקי הפירמידה, ואין לכם כסף לקנות תוכנה? אין דבר. הנה אתר שיעזור לכם להתמודד עם המחסור. באתר שמנהל בחור ישראלי יש אלפי ססמאות לתוכנה, לא לשם פריצה, חס וחלילה, אלא לשם מחקר מדעי כמובן. תמצאו כאן ססמאות כמעט לכל תוכנה שהמחקר המדעי שלכם נזקק לה – אם טרם סגרו את היכל המדע הזה.

http://freestuff.simplenet.com

עוד אתר ששווה להזכיר בעניין זה הוא אתר ההאקרים הישראלים. פעם האקרים היו חפרפרות לילה הזוחלות במסדרונות וירטואליים של מחשבי יוניקס, ואילו היום – החפרפרות הקימו אתרי אינטרנט ומיחלות לתעבורה של מבקרים. תנו איפוא הצצה באתר ההאקרים של קבוצת KK הישראלית, המציעה תוכנה ל"קירוק" – מן הסתם קראקינג (אגב, למה לא "קריקה?"). אבל אל תתאמצו יותר מדי. "יש לכם תוכנה שאתם [illegible]ינים לפרוץ? אולי נוכל לעזור לכם", מציעים בעלי האתר, ומודים לגאוסיטיס שמארחים אותם. האם בהנהלת גאוסיטיס מודעים לפעילות השוקקת ב"סיליקון ואלי" הווירטואלי שלהם, בעברית?

http://www.geocities.com/SiliconValley/Vista/4127

כבר נאמר שכל דבר טוב בחיים הוא או לא חוקי, או לא מוסרי, או משמין. האתר הבא, לסיום, הוא אתר שדווקא אינו עובר על חוקי המדינה או המוסר, ובוודאי שאינו משמין, אלא פשוט חורג אל מעבר לגבול הטעם הטוב. אני דווקא נהניתי, אבל אני זה לא דוגמה. באתר מופיע קומיקס המורכב מפוטומונטאז' של גדולי האומה, כשהם משוחחים זה עם זה בסגנון "ביוויס ובטאהד". ועל כך לא נותר לומר אלא מלה אחת: אההה. אהאה. אה.

http://www.geocities.com/CapitolHill/4976

חדש באינטרנט: גלוש אל מתחת לעקבה של גברת ישראל. אמרתי גלוש, עבד!

מקל החדווה

הבשורה האחרונה בשוק הג'ויסטיקים היא הקונטרה. עם זאת, לא חייבים לשלם 1,400 שקל כדי לדעת מה מרגישים כשנתקלים בקיר. "קפטן אינטרנט" סוקר את הג'ויסטיקים שנמצאים על המדף

יַנַאי גוז

למה שמישהו יקנה גזר ב־1,400 שקל? כי הוא נותן קונטרה. זה, בערך, הרעיון מאחורי הדור הבא בעולם הג'ויסטיקים. לאחר שנים של התפתחויות, שהתבטאו בעיקר בתוספות של עוד ועוד לחצנים, שבהדרגה הפכו את הג'ויסטיק למקלדת, שיחררה חברת CH, אחת משתי יצרניות הג'ויסטיקים המובילות בעולם, את המוצר החדש שלה. Force FX הוא ג'ויסטיק מאסיווי, כבד, ענק, וכן, כזה שיודע לתת קונטרה. ולמרות שההשקה הרשמית שלו היתה לפני שנה, אלינו הוא מגיע רק עכשיו.

הרעיון מאחורי הג'ויסטיק החדש הוא לשנות את הגישה שרווחה עד היום, והעדיפה מוטות קופצניים וקלילים, שאמורים לאפשר תנועה חלקה וחסרת מעצורים. הרעיון הזה אולי מתאים למשחקים כמו "דום", שם היד שמופיעה על המסך אמורה "להרגיש" כאילו היא היד של המשתמש. במשחקי הסימולציה המסובכים, לעומת זאת, הג'ויסטיק מזיז מטוסי F־22. כדאי שההגה יהיה קצת קשיח. ובאמת, במוצר החדש, יכולת ההתנגדות דואגת לכך שנרגיש את המכונה, ושכשהיא תרעד, גם אנחנו נרעד.

בניגוד לכל מיני המצאות יצירתיות שהיצרנים ניסו לגלגל בשנה האחרונה, טכנולוגיית ה־iForce, או feedback force, דווקא תפסה חזק. מיקרוסופט, שהעתקת הרעיונות הזריזה שלה לא היתה מביישת אף יצרן טמגוצ'י טייוואני, אמורה לשחרר את הגרסה שלה לג'ויסטיק הקונטרה כבר בחודש הבא (ההבדל בינה לבין חברות אחרות הוא רק שמיקרוסופט גונבת בדרמטיות. כדי לפתח את גרסת הג'ויסטיק שלה היא רכשה מפעל שלם – EXOS – שמייצר טכנולוגיית force feedback ליישומים צבאיים ורפואיים). כרגיל, היא גם הודיעה שעדכון מיוחד לג'ויסטיק החדש יופיע בגרסה הקרובה של directX. כאילו זה מזיז למישהו. לעומת זאת, מיקרוסופט כן תפתח את ספריית האפקטים של הג'ויסטיק (אלה התגובות, שקבועות בזיכרון שלו, ושעליהן יתבססו מתכנתי המשחקים), ולעומת ששת האפקטים של CH, מבטיחה מיקרוסופט שאצלה יהיו 32. חברות נוספות שהודיעו על פיתוחים משלהם הן תראסטמסטר, גראביס ולוגיטק. החברות האלה, פרט ללוגיטק (רכולל מיקרוסופט), לא משווקות את מערך הג'ויסטיקים שלהן בארץ, כך שגם בשיא הפריחה, אנחנו נישאר עם ה־forceFX של CH.

גם בלי קשר למלחמות האינפורמציה בין חברות הג'ויסטיקים, נראה שעולם המשחקים מרוצה מאוד מהאפשרויות שהטכנולוגיה החדשה מציעה לו. כבר עכשיו אפשר למצוא יותר מ־20 משחקים בשוק שתומכים בג'ויסטיק החדש בסדרה של רעידות, קפיצות, ניתורים ו[illegible]כות (לדוגמה, Outlaws של לוקאסארטס, iF-22 של אימאג'יק, The Need for Speed של EA (ראו עמ' 10), "דיסנט 2" של פאראלקס, "הברון האדום 2" של סיירה ועוד).

אבל מה שהכי טוב בג'ויסטיק החדש, זה שהוא באמת עובד. כבר בבדיקה ראשונית מרגישים מיד בהבדל. מטוס F־22 נהיה מטוס, וההשתלטות עליו הפכה להרבה יותר מסובכת מהרגיל, מה שכנראה אומר שהיא גם הפכה להרבה יותר אמיתית. במשחקי מכוניות, הקירות נהיו עניין שבאמת כדאי להימנע ממנו. זה פשוט כואב יותר מדי, במיוחד אם זוכרים את העובדה שככל שהמהירות עולה, המכה חזקה יותר.

אם הייתי יודע שג'ויסטיק אמיתי זה ג'ויסטיק שמרביץ בחזרה, כבר מזמן הייתי מייצר ג'ויסטיק שמחבר את מי שנוגע בו ישירות לחשמל. אמינות. אבל האמת היא, שזה באמת עובד מצוין. זה רק קצת מפחיד בהתחלה.

הבעיות עם ה־force FX, הן קודם כל בחיבור הפיסי שלו למחשב, שדורש, מעבר לחיבור הג'ויסטיק הרגיל, גם חיבור נוסף לחשמל, ועוד חיבור לשקע COM פנוי במחשב (מוזר שהחיבור שהוא מספק הוא דווקא ל–9 פינים, שקע שתופס העכבר, ולכן מחייב לרכוש מעביר). כמו כן, למרות החדשנות שלו, אף אחד לא טרח לתקן את בעיית הלחצנים של CH (שלא מאפשרים לחיצה בו בזמן על יותר מכפתור אחד). והוא גם נורא נורא יקר! 180 דולר עוד נשמע זול לעומת 1,399 שקלים – המחיר שדורשים בארץ. איך אפשר בכלל לקחת ברצינות מחיר כזה, קונטרה או לא קונטרה? חברת תנדרסיט טכנולוגיות האמריקאית מציעה כיסא שלם, בגודל טבעי, שמתחבר לכרטיס הקול, ורועד לפי הוויבראציות של הרעשים והמוסיקה במשחק, וכל הכיסא הזה עולה רק 160 דולר, פחות מ־force FX. אז באמת, קצת פרופורציה.

למרות הטענות על הנחיתה המאוחרת של force FX בארץ, צריך לציין לטובה את העלייה הכמעט מיידית של המוצר החדש ביותר בשוק, Jane's Combatstick, גם הוא של חברת CH, שנכנס לשוק רק לפני שלושה חודשים. זה הג'ויסטיק היחיד של CH שמתגבר על בעיית הכפתורים שלה, אבל לא בדרך מזהירה. הוא מאפשר רק לארבעה כפתורים מסוימים (אלה שאינם "כובעים", ראו מסגרת) להילחץ במקביל, ובשביל כפתורים נוספים הוא דורש לרכוש את ה־Throttle Pro, מעין ידית לחצנים מיוחדת, מוצר נוסף של החברה. וגם אם מתעלמים מהבעיה המוכרת הזו, הג'ויסטיק עדיין יקר, וגם לא כל כך טוב.

חוץ מהמוצרים הזמינים מאוד של חברת CH, אפשר למצוא בישראל גם את רוב המוצרים של לוגיטק, חברה מר

שם המוצר	יצרן	מספר כפתורים	יציבות שולחן	חזרה למרכז	בעד	נגד	מחיר
Deluxe Joystick	PC Accessories	2	6	5	הכי זול	קטן, מעצבן לא נוח	71 שקלים
Wingman Light	לוגיטק	2	7	9	נראה נהדר. מתאים נפלא ליד	קל מדי. שמועות על כפתורים תקועים	163 שקלים
F-16 Flightstick	CH	4 + מצערת	8	9	זז חלק. כפתורים מוצלחים מעולה	בלי "כובע". אין אפשרות ללחיצה בו בזמן על כמה כפתורים	199 שקלים
Firestorm Ultrastriker	פריימקס	4 + מצערת + כובע	8	5	תואם ארבעה סוגי ג'ויסטיק	מי זה פריימקס? כפתורים לא נוחים. מושך ימינה, מצערת קשה	221 שקלים
Wingman Extreme	לוגיטק	4 + כובע	8	8	בסיס כבד, מתאים נפלא ליד	כפתורים קטנים ותקועים. סידור לא נוח של כפתורים. מתקשה לחזור למרכז	249 שקלים
Flightstick Pro	CH	4 + מצערת + כובע	8	7	סידור נוח של הכפתורים. מוכר, ולכן מזוהה בקלות	אין אפשרות ללחיצה בו בזמן על כמה כפתורים	269 שקלים
Wingman Extreme Digital	לוגיטק	6 + מצערת + כובע	9	8	בסיס כבד, תוכנת תיכנות מעולה	ידית קשה, סידור לא נוח של כפתורים	366 שקלים
F-15E Talon	סאנקום טכנולוגיות	4 + 2 כובעים	9	9	דמיון מושלם למקור	ללא תמיכת הלונות	464 שקלים
Jane's Combatstick	CH	6 + 2 כובעים+ מצערת	9	7	הכי חדש בשוק, מהיר	בעיות בהתקנה ובזיהוי	599 שקלים
force FX	CH	6 + 2 כובעים	10	10	כבד, יציב, תענוג	אין אפשרות ללחיצה בו בזמן על כמה כפתורים, בסיס ענק, חיבור מסובך	1,399 שקלים

הערה לטבלה: הג'ויסטיקים נבדקו בעזרת המשחקים "iF-22", "Pod", "HellBender", "דיסנט 2", "טוםריידר", "דרק פורסס", "מקווריור 2" ו"מורטל קומבט 3". הג'ויסטיקים הושאלו להערכה באדיבות רשתות "באג מולטיסיסטם" ו"אופיס דיפו"

צלחת שידועה בעיצוב היפהפה של ידיות משחק, ובאחרונה גם את הסדרה היקרה יותר של סאנקום טכנולוגיות, שמייצרת את המוטות בעלי המראה האמיתי ביותר בשוק, ואת קוויקשוט, שמשווקים מוטות זולים ואמינים. זה בהחלט שיפור ביחס לרוב הג'ויסטיקים ששווקו כאן עד היום – עיסה של מקלות מטייוואן – ונראו בדיוק אותו דבר, בשינוי קליל של שם החברה שהודבק עליהם (בטייוואן בטח אפשר גם לבקש שידביקו עליהם תנין של לה־קוסט). כאן כדאי להיזהר במיוחד מ"פריימקס", שמשחקת אותה חברה רצינית (בגלל שהיא מייצרת גם עכברים ומדפסות, כאילו שזו סיבה) ושמשווקת בהצלחה רבה בארץ. אל תטעו בה.

ג'ויסטיקים זה לא הכל. יש אפשרויות נוספות רבות שמבטיחות את חוויית המשחק המושלמת. יש לוחות משחק (מוצלחים במיוחד למשחקי אקשן), דוושות (לרגליים, משמשות לרוב במשחקי מירוצי מכוניות), הגה (בצורות שונות, כולל לחצנים, למשחקי דרך וטיסה מסוימים), ומצערות (ידיות זרועות כפתורים, שמצטרפות לג'ויסטיק כדי לאפשר סופר־תכנות של עשרות מקשים, לתפעול ביד הפנויה). וכן, תמיד אפשר להקיש במקלדת.

ג'ויסטיק בהתאמה אישית

אז מה אתם מחפשים? הבחירה בג'ויסטיק המוצלח תלויה מאוד במה שרוצים לעשות איתו. יש הבדל גדול בין הג'ויסטיק המתאים ביותר למשחקי ארקייד כמו "דום", לבין הבחירה הנכונה ביותר לסימולטורים מסובכים של מטוסי קרב, כמו X-Wing. ואם אתם מחפשים משהו שיעזור לכם במשחקי אקשן, כמו "התולעת ג'ים" או אפילו "טום ריידר", עדיף שתחפשו לוח משחק (Gamepad) מוצלח (והכתבה הזאת לא תעזור לכם למצוא אותו).

האמת היא שאין יותר מדי אופציות. כמעט כל הג'ויסטיקים עדיין נראים אותו דבר. נכון, לכל חברה יש את העיצוב הייחודי לה – של לוגיטק הכי יפים, של CH הכי מרובעים – אבל בסופו של דבר, אנחנו עדיין מדברים על מוט עם הדק, שזז על שני צירי תנועה. בחלק מהדגמים אפשר למצוא גם מצערת (Throttle), שמועילה במיוחד במשחקי מטוסים, שדורשים שלושה צירי תנועה (המוט עבור ימינה־שמאלה ומעלה־מטה, והמצערת לשליטה על מהירות התנועה קדימה־אחורה).

ההבדל האמיתי הוא בכפתורים. ג'ויסטיקים פשוטים יסתפקו בשני כפתורים בלבד, כלומר הדק פלוס כפתור נוסף בראש המוט (ב"דום", לדוגמה, זה יהיה הכפתור שישמש לפתיחת דלתות), ולכן יהיו גם זולים וגם פשוטים לשימוש. לצורך הזה הייתי בוחר בידית המשחק Wingman Light, של חברת לוגיטק, פשוט בגלל שהוא מוצר יפהפה עם אחיזה מושלמת.

בדרגה הבאה תמצאו ארבעה כפתורים (הדק +3), שלרוב מיתוסף אליהם כפתור נוסף מיוחד, בולט, שממוקם בראש הידית, ונקרא "כובע" (Switch Hat). הכפתור הזה הוא בעצם ארבעה כפתורים נוספים, משום שכל כיוון תזוזה שלו מבצע פעולה אחרת.

ברוב הסימולטורים הכפתור הזה יאפשר מעבר בין כיווני מבט שונים, בלי להשתמש במקלדת. "דיסנט 2" מנצל את הטכנולוגיה הזאת בחוכמה רבה, והוא משתמש בכובע לתנועות ההחלקה העדינות וההכרחיות.

במקרה הזה, ההמלצה תהיה על הידית Flightstick Pro של חברת CH, שמרכז את כל הכפתורים שלו על ראש המוט, במערך נוח מאוד. זהו גם מוצר אהוד מאוד, שכיום כל משחק כולל מראש התאמה מיוחדת לידית הזו, וזה בהחלט מקל על החיים.

כאמור, קיים מינוס, והוא בעיה מוכרת במוטות של CH, שבגלל צורת פענוח האינפורמציה שלהם, אין אפשרות ללחיצה בו בזמן על יותר מכפתור אחד (וזה כולל את ה"כובע"). לכן, ב"דיסנט", לדוגמה, לא תוכלו להחליק ולירות בו בזמן. הבעיה הזו חוזרת בכל הידיות של החברה, ונפתרה בדוחק רק בידית החדשה ביותר שלה, Jane's Combatstick.

מעבר לשלב הזה, הג'ויסטיקים נכנסים לאטרף. הם עמוסים בכפתורים ובכובעים, אבל אם ננסה לרכז את הדגמים, אפשר לדבר על שני סוגים של מכשירים חכמים. הראשון משתמש בכפתורים שמתרחבים אל מעבר למוט הג'ויסטיק עצמו. Warrior Wingman (של לוגיטק), למשל, נותן לנו כפתור שמאפשר סיבובי 360 מעלות מהירים במיוחד, מיקרוסופט משלבת לחצנים מיוחדים על בסיס רחב והג'ויסטיקים של חברת גראביס נראים על השולחן כמו מקלדת שנייה (את שני הדגמים האחרונים, כצפוי, אין אפשרות להשיג בארץ).

הסוג השני, והמקובל יותר, משלב על מוט הג'ויסטיק כמה כפתורי "כובע", שכל אחד מהם עושה ארבע פעולות שונות, והוא מאפשר תכנות של המוט לפי הצורך, בדיוק למשחק מסוים. הג'ויסטיקים האלה מיועדים כמעט במיוחד למשחקי סימולציה בסגנון "iF-22" או "מקווריור 2", שמחייבים שליטה על פעולות רבות, מעבר לתנועה, ומטרתם לצמצם למינימום את הצורך במקלדת. הבחירה הטובה ביותר במחלקה הזו, לדעתי, היא בידית F־15E Talon של סאנקום טכנולוגיות, למרות שהתכנות שלה הוא כמעט מכני והיא פועלת ללא קשר לפלטפורמת העבודה, גם בגלל שהיא לא סובלת מבעיות הכפתורים של הידיות המתחרות של חברת CH, וגם בגלל שהיא זולה מהן ב־130 שקלים. הידית הזאת, אגב, כוללת גם חיבור מיוחד לשקע המקלדת במחשב, והמקלדת מתחברת לג'ויסטיק. עניין של סדר עדיפויות.

בלי כל קשר למוצר שהחלטתם לקנות, אל תקנו כלום לפני ששמתם עליו יד. גם כדי לבדוק שהאחיזה בו נוחה – לא תמיד המבנה היפה של הידית מתאים לגודל היד שלכם, גם כדי להבטיח שיש לו אחיזה טובה בשולחן (אם הג'ויסטיק קל מדי, הוא יברח לכם, וכדאי יהיה להדק את הבסיס לשולחן בעזרת סרט הדבקה או ולקרו), וגם כדי לבדוק את הכפתורים, במיוחד במוצרים של לוגיטק, שרבים מתלוננים על נטייתם להיתקע, או סתם כאלה שלא מתקתקים מספיק מהר. אז תבדקו.

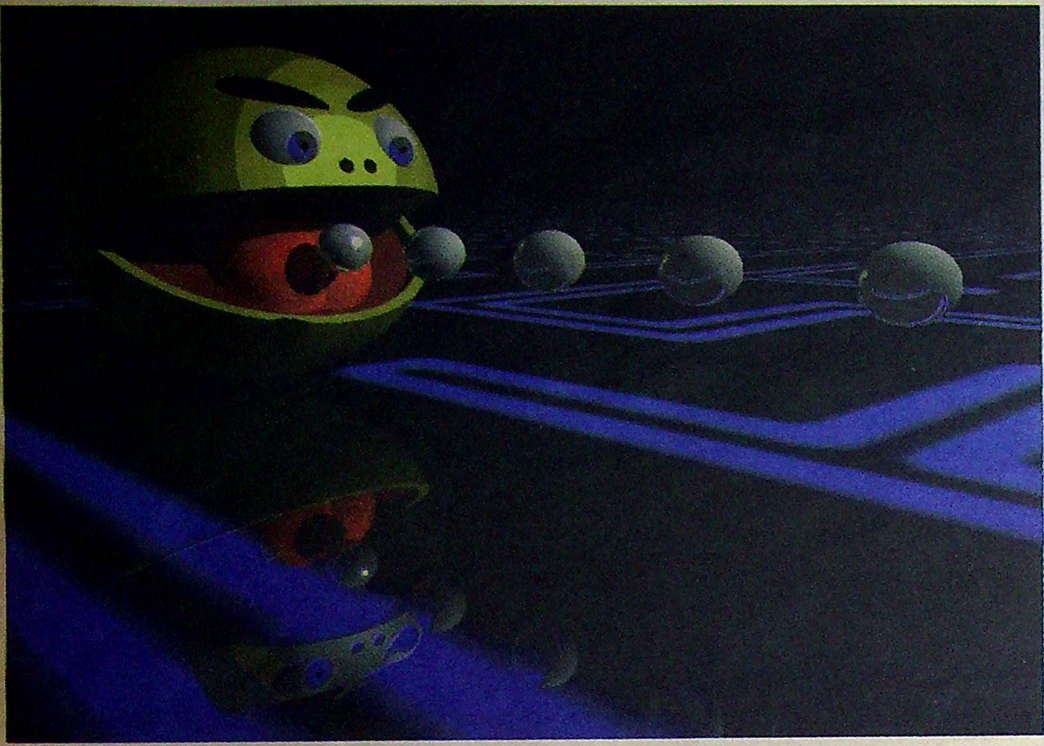
ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

מלחמת הקווים בריבועים

מבקרנו האמיץ עומד מול גל
של משחקי נוסטלגיה. געגועיו לפאקמן

משה פרסטר

אני מתעב נוסטלגיה. תמונות מצהיבות, מכתבים מרוטים, פתקים מהוהים, תקליטי ויניל שרוטים – את כולם אני זורק באדישות לאשפה, ומביט באופטימיות זהירה קדימה, למחר. וכנ"ל, כמובן, לגבי משחקי מחשב. משחק ששלשום נראה לי מדהים ומסמר שיער הושלך אתמול בזלזול לסל המיחזור. אני רוצה יותר תלת־ממד, יותר וידאו, יותר סאונד, גרפיקה מדהימה וצבעונית ויותר מסכים ששאירו אותי קצר נשימה.

אך מה לעשות שגל נוסטלגיה פרוע שוטף את חובבי משחקי המחשב בעולם. פתאום כולם מסתכלים בערגה במשחקים האלה שפעם השאירו אותנו פעורי פה וקרועי עיניים. בלי וידאו, בלי גרפיקה, בלי סאונד. קווים (חלליות) נקודות (פגזים) ועיגולים עם רגליים (מפלצות) ביפים וציוצים קלושים (קולות פיצוצים).

אתרי המשחקים באינטרנט מלאים במשחקים כאלה, אני מתפתה להורידם (והם קטנים וזעירים ובתוך שניות הם יורדים לכונן הקשיח) וגם משחק בהם (לפחות חמש דקות). יש משהו ממכר בפשטות שלהם והם מעוררים בי זיכרונות עכורים־מתקתקים על האטארי שהורי רכשו לי בגיל ההתבגרות (לכבוד השערות הראשונות שצמחו לי על החזה) ועל משחקי המכונה בתחנה המרכזית, ששלשלתי לתוכם אסימון ושיחקתי בשקיקה עד שהאוטובוס ניתק אותי מהם וגרר אותי לבסיס המרכא.

פשוט מאוד, לא? אבל אם אתם מחפשים את הפשטות הבלתי נסבלת של נעוריכם, הרי שאת חלק ממשחקי הז'אנר ניתן למצוא ולהוריד חופשי. פשוט להוריד ולשחק. המקור האולטימטיווי הוא האתר Happy Puppy (http://www.happypuppy.com) המדקדקים והמכורים לנוסטלגיה יוכלו למצוא עוד אתרים מיוחדים שמוקדשים כל כולם רק למשחקי נוסטלגיה, חפשו ומיצאו! אז בבקשה:

1. מיס פאקמן. הקלאסיקה שבקלאסיקה. פאקמן: עיגול מחורץ, בולע נקודות ובורח ממדוזות צבעוניות. מדי פעם בפעם יתהפך הגלגל ופאקמן ירוץ אחרי המדוזות וינסה לבלוע אותן. אהה! במקרה הזה מדובר במיס פאקמן שההבדל בינה לבין ארון פאקמן זה שיש לה זוג קוקיות אדומות. חמש דקות הורדה.

2. דונקי קונג. גורילה גדולה חוטפת את אהובתכם ועליכם לטפס על סולמות כתומים, להתחמק מחביות שהגורילה משליכה ולחלצה. שלוש דקות הורדה.

3. Rocket Raid, "מתקפת הטילים", משחק מהאטארי. קווים (טילים) נופלים על העיר הגדולה ועליכם לשלוח קווים משלכם (טילי פטריוט) ולסכל את התקפה הנפשעת. עשר דקות הורדה.

4. Space Invanders 95. קלאסיקה! אחד מראשוני משחקי החלל. חללית זעירה יורה בשורות חייזרים עד שנשאר אחד אחרון שזז במהירות ובדרך כלל יפגע בחללית ויחסלה. במקרה הזה מדובר בניסיון כושל למדי לחדש את המשחק ולהעבירו לחלונות 95. שמונה דקות הורדה.

5. Defender. עוד משחק מעורר זיכרונות מהאטארי. חללית טסה בין הרים ובין גבעות ומפוצצת כל מה שנקרה בדרכה. ארבע דקות הורדה.

6. AirLift Rescue. ריבוע עם כנפיים (מסוק) מתחמק מריבועים עם תותח (טנקים) ומחלץ ריבועים עם שיער (חיילים נואשים). חמש דקות הורדה.

7. גלקסיה. קלאסיקה ממכונות המשחק. חללית יורה בזבובי חלל צייצניים שמדי פעם פוצחים בהתקפות קמיקאזה רצחניות, שווה גם היום! חמש דקות הורדה.

מורה נבוכים

מדריך לשימוש במנוע החיפוש "אלטה ויסטה" יעזור לכם לנווט ביד בוטחת בשבילי הרשת הפתלתלים

דפנה לויינוביץ

"אלטה ויסטה", מנוע החיפוש הפופולארי שהמציאו החברים הטובים מחברת דיגיטל מפאלו אלטו קליפורניה, הוא אחד הכלים רבי העוצמה, שבלעדיהם חיפוש חומר באינטרנט היה דומה יותר למשימת התאבדות. הוא מאפשר גם לגולש מתחיל, שהתחקיר האינטנסיווי ביותר שעשה בחייו היה חיפוש מספר הטלפון של האינסטלטור בדפי זהב, לסרוק בתוך שניות את כל מה שנכתב בתבל על רגישותם של סוסוני ים לפנצילין, או למצוא את המאמר האחד שכתב מוכר כפתורים תאילנדי על יתרונות השימוש במרכולתו. אלטה ויסטה, שאינו סתם עוד אינדקס של אתרים, אלא מנוע אקטיווי הבודק בזמן אמת איזה חומר רלוונטי לכל שאילתה המוגשת לו, מאפשר חיפושים פשוטים וחיפושים מורכבים, וגולש שטרח ללמוד את סודות השימוש בו ימצא כי הוא מתענג כאילו היה הלך אבוד במדבר השומע לפתע את כוחות החילוץ מתקרבים לעברו.

לשם כך בדיוק נועד הספר. כצפוי באינטרנט, מאז צאת המהדורה העברית כבר הספיקה אלטה ויסטה לשנות את פניה, והמסכים המצולמים כאן נראים מיושנים, אבל עיקרון הפעולה נשאר בעינו, והחומר הכתוב עדיין רב ערך וחשוב לכל מי שמעדיף למקד את שיטוטיו ברשת.

טירוני גלישה כמו גם ותיקי אינטרנט יכולים למצוא בספר הזה חומר מצוין. הוא בנוי פרקים פרקים, מן הקל אל הכבד, כך שניתן ללמוד אותו בשיטתיות או לעיין בכל פעם בפרק הרלוונטי. האינדקס המצורף מסייע באיתור מהיר של פתרונות לשאלות ספציפיות, ויש להניח שאצל מי שמבלים על הקו שעות נכבדות מחייהם, יהפוך הספר לאביזר חובה ליד המחשב.

איך לנסח שאילתה פשוטה ביעילות מקסימלית? איך לחפש חומר לפי אלמנטים גראפיים, כתובת URL, נושא כללי או שם ספציפי, איך לחפש טקסטים או כותרות, ואיך לצמצם 200 אלף תוצאות חיפוש ל־5,000 הרלוונטיות ביותר? התשובות כאן, והן פשוטות מכפי שאתם משערים.

כותבי הספר יקחו אתכם יד ביד ויכירו לכם את שביליו המפותלים של החיפוש המורכב, ידריכו אתכם בחיפושי חומר בקבוצות הדיון של היוזנט וילמדו אתכם להתעלם ממלים לא רלוונטיות, להשתמש בסימני פיסוק, אופרטורים ואותיות ראשיות, וגם להשתמש במלים נדירות כדי להגדיל את הסיכוי למצוא את מה שאתם מחפשים.

התרגום, כמו במקרים רבים בספרות טכנית מעוברתת, לא תמיד קולח. מצד אחד משתמשת המתרגמת בביטוי החביב "מאנדקסת", ומצד שני היא מתעקשת על ביטויים עבריים תקניים שאף אחד, פרט לצאצאיו הישירים של בן־יהודה, לא מכיר, ובתוך כך חוזרת על שגיאות בסיסיות כמו "ברי" או "ברות" במקום "בני" או "בנות".

אבל קל להתעלם מזה, הודות לשפע המידע: איך למנוע מאודרים למצוא מסמכים ששלחתם לקבוצת דיון, איך ליצור קישורים לאתרים נבחרים וגם איך לדאוג שהאתר שלכם ייכלל בתוצאות החיפוש של אלטה ויסטה, או איך לחסום אותו לחיפושים שאינכם מעוניינים בהם. הספר ערוך בשיטתיות ובבהירות, ומובטח שהוא לא יהפוך את הלימוד למאוס.

"Alta Vista – מנוע חיפוש מהפכני באינטרנט", ר. זלצר וד. ריי. תרגום לעברית: דריה קוסובסקי. הוצאת פוקוס, 205 עמ'. מחיר: 59 שקלים.

A new source for news in English.

The International Herald Tribune and Ha'aretz have joined forces to publish a single newspaper, printed in Israel, that includes the entire edition of the International Herald Tribune plus a daily four-page section in English from Ha'aretz.

This combined newspaper delivers an international look at world politics, business, culture and sport from the International Herald Tribune, while providing local coverage of the day's news in Israel along with economics, commentary and entertainment listings from the pages of Ha'aretz.

On Friday, in addition to the four pages of local news, the newspaper will include a 24-page entertainment magazine that outlines the full television listings for the week, movie reviews and listings, community activities, art, theater, literature, food, restaurants, Voice of Music programming along with articles on lifestyle and night life.

With access to the vast reporting of its prestigious parent newspapers, The New York Times and The Washington Post, along with its own highly-distinguished staff of journalists around the world, the International Herald Tribune provides one of the world's most extensive news-gathering networks. With Ha'aretz's longstanding reputation of quality reporting, this partnership provides a comprehensive news package for Israel that is unmatched.

35 Shekels for the 1st month.

Have it delivered to your home or office for just 35 Shekels for the first month. Or pick it up at the newsstand.

For more information, call 03 512 1222.

THE WORLD'S DAILY NEWSPAPER

קפטן, הצילו!

קפטן יקר, אני יודע שאפשר לעקוב אחרי ברשת, ופרטים מסוימים עלי ידר עים הן לספק שלי והן לאתרים שאני מבקר בהם.
1. איך אני יכול להסתיר פרטים מהאתרים שאני מבקר בהם? האם אני יכול להסתיר את כל פרטי? ומהי בדיוק "עוגיה", שעליה מדברים בעניין זה?
2. האם הספק שלי יכול לצפות בכל מעשי? לבדוק באילו אתרים אני מבקר, באילו קבוצות דיון אני משתתף, ולקרוא את הדואר האלקטרוני שלי? האם אני יכול להסתיר מהספק את מעשי?
3. באופן כללי, עד כמה מובטחת הפרטיות שלי בעת השימוש באינטרנט?
תודה, אסא

הקפטן משיב: 1. עוגיה (Cookie) היא למעשה מידע הנשלח אליך על ידי האתר, ונועד לאסוף מידע עליך, לעקוב אחר פעילותך באתר ולאפשר לו לספק לך שירות אינטראקטיווי אמיתי. כך תוכל לשלוט בקבלת או דחיית העוגיות:
בקומיוניקייטור: Edit->Preferences->Advanced->Cookies
באקספלורר: View->Options->Advanced->Warn Before Accepting Cookies
אם תבטל את האופציה של קבלת העוגיות מהאתר ולא תשאיר בו פרטים מיוזמתך, ואם אינך מבקר באתר השייך לספק שלך, הרי שאין לאתר דרך לאסוף נתונים עליך ולקשר אותם אליך במישרין.
2. הספק שלך יכול, באופן עקרוני, לצפות בכל מעשיך. החל מהאתרים שבהם אתם מבקר, דרך קבוצות הדיון המפוקפקות בהן אתה צופה וכלה בקריאת הדואר האלקטרוני הנשלח על ידך, וזה המתקבל בתיבתך. אתה יכול להקשות על קריאת הדואר על ידי הצפנתו, אך לא הרבה מעבר לכך.
3. אתה בטוח בעת השימוש באינטרנט כל עוד אינך מבצע מעשים פליליים או כאלה העלולים לשמש בסיס לסחיטה. הרושם של אלמוניותו המוזהרת של הגולש ברשת הוא לא יותר מקליפה דקה ושבירה. היה בטוח כי אם גוף ממשלתי או אחר מנסה לעקוב אחריך, ומצליח לשכנע את הספק שלך לשתף פעולה, הרי שאף פעולה שלך לא תהיה נסתרת מעיניו.

טיפ השבוע

איך גורמים לתוכנית להתחיל אוטומטית עם פתיחת חלונות 95? מקישים על הכפתור הימני בעכבר מעל כפתור "התחל" בפינה השמאלית תחתונה של המסך, ובוחרים ב"פתח". מקישים ש[...] עכבר הקשה כפולה על "תכניות", ובחלון החדש שנפתח מקישים על "הפעלה". בעת ניתן לגרור אל החלון שנפתח אייקונים או למחוק את האייקונים שכבר נמצאים שם, כדי לשלוט על התוכניות שיופעלו אוטומטית עם פתיחת החלונות.

קפטן שלום. אני רוצה לפרסם את האתר שלי. איך עושים את זה? באתר דומה לשלי שיושב על שרת בארה"ב ביקרו כבר כמעט עשרת אלפים אנשים!
תודה, דויד.

הקפטן משיב: תוכל לפרסם את האתר שלך ב־15 מדורי חיפוש דרך האתר http://www.qwiklaunch.com. לחילופין, אם תשקיע עשר דקות במילוי השאלון הנדרש, תוכל לפרסם את האתר ב־200 מדורי חיפוש דרך האתר http://www.broadcaster.co.uk.
דרך נוספת לפרסם את עצמך היא באמצעות באנר (Banner), לפי העיקרון הבא: אתה מפרסם אתרים אחרים, ובתמורה אתרים אחרים מפרסמים אותך. קפוץ לביקור בכתובת http://israel.hyperbanner.net, או בארצות הניכר בכתובת http://www.linkexchange.com.

קפטן יקר. פעמים רבות בעת השימוש בקומיוניקייטור אני מקבל הודעת שגיאה מהחלונות, והתוכנה נסגרת. ניסיתי להתקין שוב את התוכנה, ושום דבר לא עוזר. מה לעשות?

רן.

הקפטן משיב: צרת רבים חצי נחמה. כולנו סובלים מהתרסקויות שונות ומשונות של התוכנה.
ודא כי בידך הגרסה האחרונה של הקומיוניקייטור על ידי ביקור ב־http://home.netscape.com. אם אתה אכן צועד עם הזמן, נסה להימנע משימוש בו בזמן בתוכנות שיחר "מפילות" את הדפדפן (למשל, וורד וקומיוניקייטור), ומביקור באתרים המורידים את התוכנה ביגון שאולה. בדרך כלל יש היגיון מאחורי השיגעון. כאשר תצא גרסה חדשה ויציבה יותר, נודיע על כך לאומה.

קפטן! מהו קובץ cache בנטסקייפ? למה הוא נועד, ואיך עוקפים אותו? אני משתמש בחלונות 95 ובנטסקייפ 2. בתודה מראש,

רן.

הקפטן משיב: רן היקר, קובץ cache נועד לשמור את תוכן הדפים והתמונות שבהם ביקרת, כך שאם תבקר בהם שנית, או שתגיע לדף חדש המכיל תמונות שכבר הופיעו, לא תצטרך התוכנה להורידם מחדש. לפיכך מאיץ השימוש ב־cache את מהירות הגלישה באופן ניכר. איני רואה סיבה שלא להשתמש ב־cache, אך אם החלטת לבטל את הימוש בו, תוכל לעשות זאת מ־Options->Network Preferences>Cache: בשדה Disk Cache הצב את הערך 0.
דרך אגב, מדוע שלא תשדרג את תוכנת הנטסקייפ, אם אתה פוחד מהקומיוניקייטור, ותמשיך ליהנות מנוויגייטור 3. את התוכנה תוכל להוריד ב־http://home.netscape.com/download.

נלחמנו בקדחת, ייבשנו ביצות, הקמנו אתרים

סיבוב באתרים המסחריים הישראליים, מאתרים של שרברבים ושדכנים ועד חברות ענק, מראה שהמצב, בהשוואה לחו"ל, סביר בהחלט. נכון, עמודי הבית הקטנים עילגים ומכוערים, אבל החברות הגדולות משחקות אותה אמריקה

דרור פויר, דנה גילרמן

האתרים המסחריים זוכים לפחות חשיפה בתקשורת מהאתרים הפרטיים. אולי בגלל הסלידה הטבעית שיש לכולנו מהחברות הגדולות והמפחידות, ואולי בגלל מה שמכונה "רוח הרשת" – מדיום חופשי השייך לאנשים הקטנים. לכן, ילד בן 12 שפתח אתר המציג את משנתו הרוחנית ותמונות של חברתו, יזכה ליותר כבוד במגזיני אינטרנט מאשר חברת ענק שהשיקה אתר מפואר. ככה זה, וטוב שכך.

ויש, כמובן, גם את העניין של הכסף. הרשת היא עדיין בעייתית מהבחינה הזו. המסחר ברשת עירני, אבל רחוק מלמצות את הפוטנציאל שלו, וקשה למצוא אתרים שמפרנסים בכבוד את בעליהם. מצד שני, לרשת הזה והיום אין בעיה לבלות שעות של גלישה מהנה בשפת אבותינו. אליעזר בן־יהודה גולש בקברו מרוב הנאה וגאווה.

את האתרים אפשר לחלק לשתי קטגוריות: עסקים קטנים ועסקים גדולים. ה[...]נו להתמקד בנותני השירותים [...]חברות המזון, המוסיקה, הספורט והתיירות – שמושכים את רוב הגולשים בעברית.

הקטני[ם]

השרברב הישראלי הוא לא ווּבמאסטר קלאסי, אבל שיטוט בעמודי בית של עסקים דומים באירופה ובארה"ב מגלה ש"האינסטלטורים" (בלע"ז) הגויים לא טובים ממנו. המאפיין הבולט ביותר של האתרים המסחריים הקטנים הוא חוסר הבנה בסיסית בתק

ממש אומן בעבודה

בהרבה אתרים יש שגיאות כתיב מביכות. לדוגמה, עמוד הבית של קליניקה לטיפולי שיניים למבוגרים ולילדים ושמו "הכתר – האחים אמינוב בע"מ". באתר מוקלדות חמש

אינסטלטור הנאמן

תדמית טובה: מתוחכמת, מעודכנת והיי־טקית. מדיום של הצעירים הקוליים, שהם כוח קנייה גדול. אם אתה שם – סימן שאתה בעניינים. זו הסיבה שכמעט כל החברות הגדולות – בעולם, וגם בישראל – פתחו אתרי ענק המציעים מכל טוב. צוות הקפטן בילה ימים ולילות באתרים הישראליים המסחריים, החל מהשרברב האלמוני וכלה בחברות הענק. אלה הרשמים:

קודם כל, מלה טובה: האתרים הישראליים טובים ברובם, וחלקם עומדים בכל סטנדרט בינלאומי. למרות בעיות עם תקן מוסכם לפונט עברי, הגולש הישראלי מעדיף לגלוש בעברית, אנשי העסקים קלטו את הצורך

שורת חזותית. מרבית האתרים – אם זה חברות ביטוח, שרברבים, ספרים, ליצנים, שדכנים, עורכי דין, שמאים וכו' – לא מנצלים את המדיום כדי

להרשים את הגולש, לגרות את חושיו ואת סקרנותו. הם מסתפקים בטקסט מתיש (בדרך כלל בפונט "מרים") המתאר את פועלם. לפעמים מוסיפים תמונה, כתובת לדואר אלקטרוני ומספר טלפון. אין גרפיקה, אין סאונד, אין קישורים, אין שום לחלוחית. אתר כזה לעולם לא יקים צרכן משוטט מכיסאו לכיוון הטלפון. בשביל זה יש את דפי זהב. למעשה, זה בדיוק כמו מודעה בדפי זהב, רק שהיא עולה הרבה יותר לאט.

שורות של הסברים על הקליניקה, על הצוות ועל הטיפולים הכוללים גם "תיקוני טוטבות תוך שעתיים". באמת טודה רבא.

רוב עמודי הבית האלה נראים בדיוק אותו דבר. חפשו אותם בסיווג "עסקים" באינדקסים בעברית. ויש גם אינדקסים מצומצמים יותר, "דפי חיפה" (http://www.haifapages.co.il), שהוא אחד מהטובים ביותר מסוגו. וחוץ מזה, מי שמחפש סייד ברשת – שיקום!

אבל דווקא החובבנות הניכרת

בחלק מהאתרים, חוסר תשומת הלב, חוסר ההקפדה ולפעמים סתם ביזא־ריות, המאפיינת אנשים שלא ממש משתייכים, יוצרת דברים משעשעים שמשהים את הגולש לדקה או שתיים בעמוד אליו הגיע.

ככל שהחברה גדולה יותר ועשירה יותר, כך ההבנה שלה את המדיום טובה יותר. אולי בזכות אנשי מקצוע שעולים הרבה כסף. חברת גזית, למשל, המתעסקת ביבוא ציוד רפואי ואביזרים פרא־רפואיים, הקימה אתר מרשים. הטיפוגרפיה טובה, הלינקים עשויים בתחכום והעיקר, מוצעים פה אין־ספור אביזרים מרתקים כמו ציוד להנשמה, לטיפולים כירורגיים, לפתי־חות וסגירות של כל מיני חלקים בגוף והכל מוצג בצורה כל כך נעימה וסט־רילית שממש מתחשק להזמין את מכשיר ה"דיסקטרון" – שהוא, כפי שמסביר הטקסט הידידותי, מכשיר לניפוץ גידולים בעזרת גלי קול רבי עוצמה, או את ה"לרינגוסקופ", מכשיר

ייחודי המאפשר החדרה קלה של הטר־בוס. האווירה באתר נעימה, התפאורה נהדרת, הצבעים חמים ומרגיעים, וחייבים להזכיר את מגוון ערכות המגן הבטיחותיות המוצגות באתר. אם יגיעו טילים לאזורנו, לא צריך לפחד – פשוט לגלוש לגזית.

עם כובע, בלי כובע

אתר נוסף שלוקה בכל הבעיות שצוינו לעיל, אך עדיין מעניין, הוא האתר של השדכנית מיה רוטר. הב"ה בצדו הימני של העמוד מרמז על טרי־טוריה לא מוכרת אבל הסקרנות המת־עוררת לנוכח הטקסט התמים, המתוק והמלא רצון טוב של מיה, לא עוזבת. וכך, הבנות המחפשות שידוך צריכות לשאול את עצמן כמה שאלות לפני מילוי השאלון, לדוגמה: "האם אני מו־גדרת ומוכרת כבחורה דתית?", ולע־נות על שאלת חובה: "מה זו 'משנה ברורה'". אחר כך צריכה הבחורה לבחור בין בחור ליטאי הלובש חליפה קצרה בימי החול וקפוטה בשבת, בחור ליטאי לא משנה חליפה או קפוטה, חסיד שלובש חליפה ארוכה בחול וקפוטה בשבת וכך הלאה והלאה. אם התשובות ייראו למיה, היא תתקשר.

האתר של "אחוזת ראשונים" (זה המקום שבו רוקדת יפה ירקוני בפרסו־מת ערוץ 2) מציע מידע רב על המ־קום, את דבר המנהל, פעילויות, סקיצות של דירות וסיור וירטואלי באחוזה. הסיור מתגלה כאוסף תמונות של זקנים חביבים בכל מיני פוזיציות של שמחה. קשיש עליז מקבל נשיקת יום הולדת מהשכנה, קשישה אחרת מדלגת לה בין הגלים, אוחזת בסנד־

ליה, במכנסי ג'ינס מקופלים מעל הק־רסול, וקשישים מחויכים [illegible]וקים בשמירה על כושר בבריכה ובחדר הכו־שר.

אתר נוסף עם פוטנציאל לא ממומש הוא אתר משרדי החקירות בי־שראל. באתר רשימה ארוכה של חברות המתמחות בתחומים שונים, החל ממעקב אחר בעל בוגד וכלה בריגול תעשייתי. ליד כל חברה מופיע סוג ההתמחות, כתובת ומספר טלפון. למרות שהכיתוב מעל הטבלה מציין כי כל שורה שצבועה באדום מקשרת ישירות למשרד ששמו כתוב בה, רק למשרד אחד יש קישור, וגם בו, מלבד סמל שריף צרוב ותמונה של שני מנה־ליו, אין שום דבר מרגש. בתחתית העמוד הראשי כתובים כמה מושגים שאמורים לספק מידע על דברים מע־ניינים כמו חוק החוקרים הפרטיים או חוק הגנת הפרטיות, אבל כל ניסיון להיכנס אליהם ולקבל אינפורמציה מסתיים בהודעה "האתר נמצא בבנייה". אם עדיין לא גמרתם לבנות, אולי תחכו קצת עם הפתיחה. מי שבילה פעם באתרים דומים בעולם, יתאכזב. שם מציעים לכם תמונות של מבוקשים, נעימות הירואיות וגרפיקה מרשימה – פה לא מציעים לכם כלום.

באתר של רשת "שיק", המתמחה בטיפול בפטריות ציפורני הידיים והרגליים, יכול מי שמעוניין לקרוא מכתבי תודה המעידים על הצלחות בטיפול. כדי למחוק את הספקות לגבי אמינות המכתבים כותבת רשת "שיק" כי את המכתבים המקוריים ניתן לקרוא במשרדי החברה בתל אביב. המכתבים מתארים את סבלם של הל־

קוחות לפני הטיפול ואת אושרם לאח־ריו. כך לדוגמה, כותב ש"א: "שנים רבות נאחזה פטרייה מאוסה ועקשנית בציפורניים... והיום אני נהנה להסת־כל בציפורני רגלי ש'יצאו מהארון' נקיות למשעי ומקווה שזה לצמיתות". זה גם הזמן לעשות היכרות עם מוש־גים כמו פטרת הציפורניים. לזכות מתכנני האתר ייאמר שלא הוכנסו לפה צילומים הממחישים את הנושא.

עצות, זה מה שהולך היום

האתרים הקטנים יכולים לרתק אתכם במשך שתי דקות, מקסימום, והם משעשעים בעיקר בזכות עילגו־תם. אבל האתרים של החברות הגדו־לות בישראל יעסיקו אתכם שעות

רבות ויספקו הנאה מרובה. רוב האת־רים פונים לילדים ומה שהולך שם במיוחד זה עצות, כמעט בכל תחום. באתר של "תנובה", לדוגמה, מייעצים שחקני סדרת הפרסומות, "חלב על הז־מן", לאן ללכת בפגישה ראשונה. "ש־טראוס" מציעים "שיחות סלון", "טבעול" מייעצים בענייני יופי ובריאות (כך תשפרי את ציפורנייך) ו"מ־טרנה" מייעצים כמעט בכל תחום, החל בשם לתינוק וכלה במה לעשות עם הכלב אחרי הלידה. רובם גם מצי־עים לגולש להצטרף למועדון החברים המיוחד שלהם, המציע מוצרים נלווים כמו חולצות, ועדכונים על אירועים מיוחדים. שטראוס אפילו מציעה שומר מסך של סנדי בר, וחברת קרסלברג מציעה צ'אט וצילומים חיים מפאב תל אביבי. האתר של קרסלברג חביב מאוד.

באתרים הגדולים עושים שימוש מצוין ברשת. הם עדיין לא משתווים ברמתם לאתרים דומים בעולם, אבל בהחלט אין במה להתבייש. רובם עושים שימוש רחב בשוקווב, ומציעים פאזלים, משחקי מחשבה, מבוכים ואנימציה טובה. רוב האתרים גם מציגים באתר את הפרסומות שלהם, אפשר להוריד את הפרסומת של תנובה במיר (בכלל, האתר של תנובה מצוין), לעקוב אחרי ההתפתחות בפרסום של מי עדן וקוקה קולה, ושטראוס (שלה אתר לא גדול – אבל שרירי וטוב) מציעה מש[illegible] פרסום לילדים. בכולם אפשר לשלוח דואר אלקט־רוני, להזמין מוצרים, להגיב, לשאול. מישהו מקשיב, או לפחות ככה זה נראה.

ל"עלית" יש אתר מעט מאכזב. הוא גדול, מכיל הרבה חומר וגרפיקה טובה, אבל איכשהו הוא מצליח לעצבן וקשה להישאר בו יותר מכמה דקות. חבל, השוקולד שלהם דווקא טעים. והאתר של "קר־אופ" זו כבר ממש בושה. אבל מה שהכי מוזר – ל"אסם" בכלל אין אתר.

התחרות על תואר "האתר המשובח" בשטח המזון, צמודה, קשה ואכזרית. את המקום הראשון לוקח האתר של קוקה קולה, שגם זכה בתחרות "אתר השנה" של "מעריב" ו"וואלה!". אנחנו בחרנו בו לא בגלל הגרפיקה או הסאונד (מטרנה הוא האתר הכי יפה, תנובה הכי נוח, שטראוס הכי ידידותי וטבעול הכי מצחיק), אלא בגלל הקישורים שהוא מציע.

רוב האתרים כמעט ולא מציעים

קישורים. מי עדן וטבעול מציעים איזה שני לינקים מאעפנים, קרסלברג משתרלים, אבל האתר של קוקה קולה מציע קישורים מצוינים בתחומי מוסי־קה, קולנוע, טלוויזיה ופרסום. ועוד דבר שהכריע את הכף: האתר של קוקה קולה יוצא מגדרו על מנת להוכיח שקוקה קולה זה הדבר הכי בריא וטוב שאי פעם נוצר. ברשימת "המיתוסים" מנפצים שם את האגדה על שן שנמסה בתוך כוס, על האופי הממכר של המ־שקה, ועל העובדה לכאורה שהוא מכיל קפאין. קוקה קולה אפילו מצי־עים מתכונים עם המשקה, חלקם ממש מוזרים, כמו למשל מתכון לגולש עם קולה, בישול סיני עם קולה, הכל עם קולה. אחלה אתר.

בתחום המוסיקה דווקא אין מציאות. רוב האתרים די עלובים (וא־נחנו מדברים על חברות התקליטים, לא להקות). "קרמבו" נתבלטת לטובה בזכות גרפיקה טובה, מגוון מוצרים למכירה וטרקים להורדה.

בשאר התחומים, המצב סביר. בתחום ההיי־טק יש אתרים מצוינים ממש (הפשו במדריכים בעברית), לב־נקים יש אתרים גדולים וטובים, כמו גם "בזק", ו"פלאפון". ל"קשת" יש אתר יפה עם חידון טריוויה, צ'אטים ולוחות משדרים. בתחום התיירות המצב נע בין עמודי בית מעליבים של צימרים בגליל לבין אתרים גדולים וטובים. האתר של מלונות דן הוא דוגמה טובה לאתר כזה. בסל הכל, כא־מור, המצב לא רע בכלל. וכשחושבים על זה עוד רגע, זו אפילו לא הפתעה: אנחנו, שייבשנו ביצות, אינטרנט קטן עלינו.

- קוקה קולה
http://www.cocacola.co.il
- קרסלברג
http://www.carlsberg.co.il
- מי עדן
http://www.meyeden.co.il
- טבעול
http://www.tivall.co.il
- מטרנה
http://www.materna.co.il
- קרמבו רקורדס
http://www.krembo.co.il
- חברה להכנת גגות ומרזבים
http://www.yellowpages.co.il/gag–marzev
- הכתר – האחים אמינוב בע"מ
http://www.interpage.co.il:80/madrich/haketer.htm
- רשת "שיק" מתמחה בטיפול בפטריות ציפורני הידיים והרגליים
http://www.shik.co.il
- חברת "גזית" המשווקת מכשור בריאותי
http://www.gazit.co.il
- "אחוזת ראשונים", בית זקנים
http://www.americare.co.il/RISHONIM/active.htm
- משרדי חקירות
http://www.investigations.co.il
- מיה רוטר שידוכים לחרדים
http://www.arrowweb.com/Shaike/shiduch.htm

קונספירציות

המצעד השנתי

כמעט ואין דבר משובב נפש ומענג יותר מאתרים העוסקים בקונספירציות. הכל – החל בפחי הזבל בסרטים של דיסני ועד צורת העלה של צבעוני החורש – חלק ממזימה גדולה וחובקת עולם. 50 הקונספירציות המצטיינות של העת החדשה מתועדות בצבעוניות מרהיבה באתר החביב הזה, שהוא חלק ממערך יחסי הציבור של ספר בעל אותו שם. כל מה שמעולם לא רציתם לדעת, אבל העזתם לשאול. רצח קנדי, פרשת רוזוול, נגיף האיידס, חייזרים ומה לא. הכל בתוספת ציטטות, דוגמאות והוכחות לכאורה, המוכיחות בעיקר כמה דל היה עולמנו לולא הבטנו סביב בעיניים חשדניות.

http://www.conspire.com

החייזרי־קלאסי

"רשת הקונספירציות", אתר חביב ורציני, עוסק בטענה כי יצורים מעולמות אחרים מקיימים מערכות יחסים ענפות וסבוכות כמעט עם כל גוף ממלכתי ארצי המכבד את עצמו, זה שנים. למרבה הצער, הרקע של עמודי האתר שחור והגרפיקה מייאשת, אבל מי שיצלח את המכשלה הנ"ל בוודאי יחייך לא אחת למקרא הדברים.

http://www.mt.net/~watcher/april30.html

שאלון קונספירציות מעניין וערוך היטב, המציג בפני המעיין שאלות בדבר קשרינו עם חייזרים ומבקש התייחסויות רציניות, דעות והשגות:

http://www.nedcom.com/ufo/

הפרודיה

בין עשרות האתרים המלגלגים על חובבי הקונספירציות באינטרנט, "דלוואר־מרס" בולט לטובה הודות לגרפיקה הנקייה שלו ולטקסט השנון, הגורס כי מדינת דלאוור אינה סתם עוד מדינה כשאר המדינות שבארה"ב, כי אם כיסוי מתוחכם וערמומי לפלישת חייזרים. ההוכחה: בדלאוור אין תחנות טלוויזיה מסחריות, יש בה 666 יישובים, ואף אחד לא מכיר ערים חשובות הנמצאות בה.

http://www.serv.net/~tommcd/index.html

צה"ל

עם הפנים לחוי"ל

האתר הרשמי של צבא ההגנה לישראל לוקח ברצינות את תפקיד חלון הראווה של המולדת. הוא נאה, מצוחצח ומוכן למסדר המ[illegible] עמי העולם יכולים ללמוד כאן, ובאנגלית, על ימיו הראשונים של צה"ל, היחידות המרכיבות אותו, המשימות העומדות בפניו והקוד המוסרי שלו. עמוד שלם מיוחד להכרת הדרגות, הסמלים, העיטורים והדגלים של החילות השונים.

http://www.israel-mfa.gov.il/idf

עוד על הקוד המוסרי של צה"ל במאמר של הקונסול בשיקגו, חיים שחם:

http://www.israelemb.org/chicago/spirit.htm

מהשירותים לייצור

עמוד הבית של החיילים – גם הוא באנגלית – מצהיר על עצמו שהוא תוכנן, עוצב ובוצע על ידי חיילים קרביים, שרצו להראות לעולם כולו איך באמת מתנהגים חיילי צה"ל. וזה אכן נראה ככה. אתר אלק־חברהמני, עמוס שטויות המדיפות ריח טירונות. מסמר האתר הוא עמוד השירותים הצבאיים הווירטואליים, המוצפים בגראפיטי שהוא יותר גס רוח ממצחיק.

http://www.geocities.com/Athens/6871

סרג'נט דיוויד גודמן מברוקלין, מוכר ציוד אורגינלי של הצבא הישראלי ומציע את מרכולתו על רקע התמונה המפורסמת של הצנחנים בכותל:

http://www.gezernet.co.il/IMP

שירים בקנה

מרוב שטויות, לפעמים שוכחים שגלי צה"ל היא תחנת רדיו צבאית. האתר של גל"צ חביב, ידידותי למשתמש, אבל לא מסעיר. יש בו מידע על התחנה, רשימת כתובות בדואר אלקטרוני שבאמצעותה אפשר לשגר הגיגים ודרישות שלום לסטארים – וזה בערך הכל.

http://www.glz.co.il

ישראל פרקר בנה אתר נוסטלגי המציג גלויות ששלחו חיילים בזמן מלחמת יום הכיפורים לתחנת הרדיו הצבאית, כולל ר"שים ומכתבים אותנטיים מהחזית.

http://www.geocities.com/Paris/5680/galaz/galaz.htm

ריקוד' בטן

המטלטל

כמעט שאין מקום על פני הפלנטה שבו לא הפגינה אלינור קרוסי את יכולת הענטוז, הנענוע והטלטול שלה. רקדנית הבטן המרהיבה הזו, אחת משלנו, יש לציין, מתחזקת אתר נאה ביותר, שאפילו כותרות אגפיו השונות מעוטרות בתמונותיה המתנועעות. האתר הוא מקום בילוי מומלץ לחובבי הז'אנר, והוא כולל ארכיון וידיאו ואפשרות הורדה של כל הפלג־אינים הדרושים לצפייה. רשימת המופעים העתידיים של קרוסי שוכנת כאן לצד מאמר מרתק על ההיסטוריה של ריקודי הבטן, מאז נחשפו לכלל הציבור על ידי הצרפתים. יש גם משחק, שבו מתבקשים המבקרים לסייע בידה של הרקדנית להרכיב כוריאוגרפיה לריקוד, ולינקים למכביר:

http://www.exoticdancing.com

האתר של יסמינה, רקדנית מפניקס, אריזונה, כולל לינקים מעניינים, מדריך תוכניות טלוויזיה שעניינן ריקודי בטן, ורשימה מפורטת של ירחוני המענטזים:

/http://www.syspac.com/~parker

המלמד

"מרכז מידע לריקוד אוריינטלי" הוא לא פחות מקורס הכנה לדוקטורט בריקודי הבטן. יש כאן ה־כ־ל, ועוד מקבלים עודף. קודם כל האינדקס לשמות במה, המציע לרקדנים ורקדניות שמות אקזוטיים שהם יכולים לאמץ לעצמם בהופעותיהם. שמות בעברית, ערבית, טורקית או יוונית, מג'מילה, דרך עיישה, אנישה, בנזיר ועד שריתה, מאורגנים לפי סדר אלפביתי ולצידם פרשנות, ציון המקור המדויק והוראות הגייה ברורות. אין־ספור המאמרים מתייחסים לתרבות, למנהגים, למיתוסים ולאגדות של ריקודי בטן, טכניקות, סוגי ריקודים, אירועים, תלבושות, אביזרים נלווים, מוסיקה ועוד. אל תצאו מהאתר לפני שתבקרו בעמוד המיוחד לרקדני בטן יהודים ולרקדנים גברים, עם ובלי דראג:

http://www.lpl.arizona.edu/~kimberly/medance/medance.html

רשימת המסעדות בארה"ב המנעימות את זמנם של האורחים בריקודי בטן:

http://www.digitallantern.com/san_francisco/b/best_restaurants_with_bell.html

היסודי

העלמות הרוקדות בלהקת א־סייף מסטוקהולם הן כולן שוודיות אורגינל, שאי שם בדרך מהקולג' לקריירה בשירות הציבורי השוודי שמעו איזה משפט בערבית, והתאהבו במקצוע. האתר של א־סייף חביב, צבעוני וממוזרח כראוי, מציג לציבור את ההיסטוריה של הלהקה, ומציג לראווה את תמונותיהן של הרקדניות, שבלחיצת עכבר חושפות את ההיסטוריה הפרטית שלהן. החיבה לאוריינט מתבטאת גם בכך שהאתר מאפשר להוריד תוכנה ללימוד השפה הערבית, פלאג־אין "סינבאד" לדפדפני אינטרנט בערבית ומעבד תמלילים המכיל פונטים בערבית.

http://www.ivo.se/as-sayf/englishindex.html

התחרות השנתית של רקדני הבטן, כולל וידאו קליפים וטופסי הרשמה לשנה הבאה:

http://www.aimnet.com/~bellydc/index.html

לידיעת הגולשים

לאס וגאס

המבוא

כל מה שרציתם לדעת ולא העזתם לשאול על לאס וגאס, באתר שהביקור בו, טרם צאתכם לדרך הארוכה למדינת נוואדה, הוא חובה. "לאס וגאס און־ליין" הוא האתר הרשמי, המפורט והמעודכן, המדריך את התייר הפוטנציאלי במכמני עיר ההימורים הנוצצת. כמו העיר עצמה, גם האתר נוצץ וגרנדיוזי, והשיטוט בין עמודיו אטי ומייגע, ומחייב צפייה סבלנית בקבצים גדולים. האתר סדור וערוך כראוי, ויענה על כל שאלותיכם הדחופות: איפה ללון, איפה לבלות, איפה להמר, איך לקבל אשראי בקזינו, ואפילו איפה להתחתן – אם בשביל זה הרחקתם נדוד.

http://www.infi.net/vegas/vlv/index.html

ההימורים

וגאס הווירטואלית היא מקום בטוח יחסית – לפחות לכל מי שידו נשלחת בקלות רבה מדי לכיסו. כאן אפשר להמר בלי להסתכן, ולקוות בלי להרוויח. מקדש ההימורים האמריקאי פתח את שעריו ברשת לפני יותר משנה, ומאז הוא מוצף חובבי רולטה, מכורים לבלק ג'ק ומוטרפי קלפנות. לא ממש קל לנווט באתר הזה, אבל מרגע שתכנסו, תתגלה לכם חדוות המשחק בכסף וירטואלי במלוא הדרה – נתמכת בשוק־וייב ואינסטרומנטים אחרים המאדירים את תחושת המציאות, ומגובה בחדר קשקשת לפגישה עם מהמרים וירטואלים אחרים.

http://www.virtualvegas.com

קוד ההתנהגות, הלבוש והטכניקה הנהוגים בבתי קזינו בפירוט מלא, עם תמונות נאות ואופציית חיפוש:

http://www.intersphere.com/casinoplayer

הניתנים להורדה

גם "מיסטר וגאס" הוא אתר הסוגד לפן ההימורי של לאס וגאס, והפעם מנקודת המבט האלטרואיסטית: בינות לעיצוב המשמים ולהתייחסויות המוזרות של יוצרי האתר לביקוריהם הספורים במקום, אפשר למצוא שפע גימיקים להורדה, כולל משחקי הימורים שבהם תוכלו להשתעשע אוף־ליין.

http://www.mrvegas.com

אתרים חדשים

במוזיאון תל אביב מוצגת כעת תערוכה רטרוספקטיווית של האמנית הישראלית קטה אפרים מרכוס. כפי שנהוג במוזיאונים הגדולים בעולם, פתח מוזיאון תל אביב אתר המיוחד לתערוכה, שלוקח את הגולש לסיור וירטואלי בין עבודותיה – המופלאות, אם יורשה לנו להביע דעה – של הציירת. פרט לכל העבודות המוצגות בתערוכה כולל האתר גם את המחקר המקיף של האוצרת, עדה טיבר, על עבודותיה של האמנית, שהופך את הסיור משיטוט סתמי בתערוכה לחוויה לימודית מענגת. הטקסטים כתובים באנגלית, אבל החוויה שווה את המאמץ.

http://www.online.co.il/kaete

פעם כל נסיעה לחוף המערבי היתה מגיעה אל שיאה בסיור באולפנים של יוניברסל. היום אפשר לשבת בנחת ברמת גן ולשוטט בין שבילי האתר של האולפנים, לפגוש את הכריש ממלתעות, ללמוד על אפקטים כמו בתים נשרפים וחלליות מתפוצצות, להסתכל בסרטוני וידאו ולהשתתף בתחרות ט[illegible]ה.

http://www.universalstudios.com

האתר החדש של שלוחת אוניברסיטת מנצ'סטר בישראל, הפועלת בקריה האקדמית בקרית אונו, כולל מידע על הפקולטות השונות, על סגל המרצים ועל התארים שאפשר להפיק במקום. הוא מבטיח גם רישום און־ליין, אפשרות להחלפת אי־מייל עם המרצים וכניסה לספרייה של האוניברסיטה, אבל כל אלה, בשלב זה, מצויים בתהליכי הקמה.

http://www.hakirya.ac.il

אנסטסיה היא לא רק גיבורת הספר של אלונה קמחי, אלא גם בתו הצעירה של ניקולאי השני, הצאר האחרון של רוסיה. באתר החדש שלה מספרת אנסטסיה על ילדותה (היא נולדה ברוסיה בשנת 1901), הוריה, אחיה ואחיותיה, ועל חברים קרובים, כמו רספוטין. האתר נקרא כמו סיפור מעניין ונחמד, עם תמונות בסגנון "ככה נראינו כשהיינו ילדים", ומתברר שלצארית (ולמי שכתב את הטקסטים בשמה) יש גם חוש הומור מפותח.

http://www.pallasweb.com/anastasia/index.html

עוד נסיכה – במקרה הזה קרלוטה, שהפכה לשליטת מקסיקו, לגיבורת אופרה, ועכשיו רצה לספר ברשת.

http://www.grandopera.com

לבעלי טעם משובח במיוחד מגיש האתר החדש הזה תערוכת צילומים ייחודית של ארנולד שוורצנגר, שמוסרטת לנגד עיניכם במיטב מסורת הג'אווה. והם עוד מבקשים מהמבקרים להריץ את התערוכה פעמיים כדי להגיע לדרגת איכות מרבית... הצילומים הם של ג'ורג' באטלר.

http://www.schwarzeneggerbybutler.com

בהכנת המדור השתתפה: דפנה לוריא־נוביץ

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים בעלי מספר הכניסות הגדול ביותר ברשת לשבוע השלישי של ספטמבר, על פי מדרג web21 (http://www.web21.com):

- http://www.netscape.com
- http://www.yahoo.com
- http://www.microsoft.com
- http://www.altavista.digital.com
- http://www.excite.com
- http://www.pathfinder.com
- http://www.lycos.com
- http://www.sony.com
- http://www.starwave.com
- http://www.cnet.com